

14.4 የአገልግሎት ሥልጣን

14.4.1 መንፈሳዊ ሥልጣን የሚኖረው ለጌታ በመታዘዝ ነው

ሥልጣን¹¹⁸ ከተቀበሉት ኃላፊነት ወይም ካሉበት ቦታ የተነሣ የሚገኝ ሲሆን መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስተምረው ሁሉም ሥልጣን የሚገኘው (የሚሰጠው) ከእግዚአብሔር ነው። ክርስቲያን ያለው የልጅነት ሥልጣን በኢየሱስ ክርስቶስ በማመኑና በሰማያዊ ስፍራ ከክርስቶስ ጋር በመቀመጡ (ኤፌ 1:3) ያገኘው ነው። እግዚአብሔር በክርስቶስ ለሚያምኑ ሁሉ ሥልጣን ሰጥቷቸዋል። ልጆቹ ይሆኑ ዘንድ የልጅነት ሥልጣን (ዮሐ 1:12)። ስለዚህ መንፈሳዊ ሥልጣን ከሰው ማንነት የተገኘ ሳይሆን ያ ሰው የልጅነት ሥልጣን በማግኘቱ የመጣ ነው። ስለዚህ ክርስቲያን ያለው ሥልጣን የራሱ ሳይሆን ከክርስቶስ ኢየሱስ የተሰጠው ነው።

ሁልጊዜም ቢሆን አንድ አገልጋይ በክርስቶስ የተሰጠውን ሥልጣን በመጠቀም ድንቅና ታምራት ቢደረጉ ባየው ድንቅ ሳይወሰድ ሊያስደንቀው የሚገባው ሰጪው እራሱ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ መሆን አለበት። ሊደነቅ የሚገባው በተቀበለው ኃይል ሳይሆን በጌታ ኢየሱስ ሞትና ትንሣኤ ያገኘው የዘላለም ሕይወት ነው (ሱቃ 10:17-20)።

ደቀ መዛሙርት ጌታ ኢየሱስ የሠራውንና ከዚያም የበለጠ እንዲያደርጉ የተናገረው (ዮሐ 14:12) መንፈስ ቅዱስ በውስጣቸው ስለሚኖር ነው። የሠራው ታላቅነት ከባሪያዎቹ ከደቀ መዛሙርት አይደለም፤ በውስጣቸው እንዲኖር መንፈስ ቅዱስን ከሚልክላቸው ከጌታ ኢየሱስ እንጂ።

በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ሥልጣን በፍቅር ካልሆነ ይሰብራል። ሥልጣን ያለ ኃይል¹¹⁹ ጥርስ የሌለው አንበሳ የመሆን ያህል ቢሆንም እንኳ ኃይል በፍቅር ካልተገለጸ በስተቀር ያስታብያል።

መጽሐፍ ቅዱስን ስናጠና እና በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የአለቅነት (ሕዝብን የማስተዳደር) ሥልጣን የተሰጣቸውን ሰዎች የሥልጣን አጠቃቀም ስንመለከት መንፈሳዊ ሥልጣን ሁለት ክፍሎች እንዳሉት ማስተዋል ይቻላል። እነዚህንም በክርስቶስ የመኖር ሥልጣንና የወንበሩ ሥልጣን በማለት ይህ ጸሐፊ ከፍሏቸዋል።

መንፈሳዊ ሥልጣን = የወንበር ሥልጣን + በእርሱ የመኖር ሥልጣን

¹¹⁸ ሥልጣን በዕብራይስጥ rebot ወይም toqep ሲሆን መብላጥን፣ በሌላው አለመሸነፍን፣ መቋቋምን ያመለክታል። በግሪክ exousia ሲሆን ኃይልን የመጠቀም መብትን፣ የመወሰን መብትን ያመለክታል።

¹¹⁹ ኃይል በግሪክ dunamis ሲሆን አንድን ነገር የማድረግ (ድንቆችን፣ ታምራትን) ብርታትን ወይም ጥንካሬን ያሳያል። ለምሳሌ (ሐዋ 2:22፣ 2ቆሮ 12:12)።

$\text{መሥ} = \text{ወሥ} + \text{እሥ}^{120}$

መንፈሳዊ ሥልጣን - በእርሱ የመኖር ሥልጣን = የወንበር ሥልጣን

$\text{መሥ} - \text{እሥ} = \text{ወሥ}$

የጄኔራል ሌዓላንጊደህ
ከፋካህረት ጋር፡፡

ይህ ቀመራዊ አቀራረብ እንደሚከተለው ተብራርቷል፡፡
ይህም፡-

መሥ = መንፈሳዊ ሥልጣን

ወሥ = የወንበር (የቦታ) ሥልጣን

እሥ = በእርሱ የመኖር (የመቀራረብ) ሥልጣን

መንፈሳዊ ሥልጣን (መሥ)፡- በመሠረቱ መንፈሳዊ ሥልጣን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማድረግና ሕዝቡን ለመምራት/ ለማስተዳደር ከእግዚአብሔር ሰው የሚሰጥ ሥልጣን ነው፡፡ ይህም በሰው ላይ በሙሳት የሚቆየው ሥልጣን ተቀባዩ ሰው ከሥልጣን ሰጭው ጋር ተጣብቆ እስከኖረ ድረስ ይሆናል፡፡ ይህም በኢየሱስ ክርስቶስ የመኖር (የመቀራረብ) ሥልጣን ነው፡፡ መንፈሳዊ ሥልጣን በመንፈሳዊ ሥልጣንነቱ የሚቆየው ወንበሩ የሚሰጠውን ሥልጣን በፍቅርና ለእግዚአብሔር ክብር በማድረግ የተያዘ እንደሆነ ነው፡፡ ሥልጣን ሁሉ ከእግዚአብሔር የሚገኝ ስለሆነ መንፈሳዊ ሥልጣን እውን የሚሆነው ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር በመስማማት የተደረገ እንደሆነ ነው፡፡

የወንበር/ የቦታ ሥልጣን (ወሥ)፡- ሥልጣን ሁሉ ከእግዚአብሔር የሚሰጥ በመሆኑ ሰው ባለበት ቦታ ለቦታው የሚሆን ሥልጣን አለው፡፡ የአገር መሪ፣ የቤተ ክርስቲያን መሪ፣ የቤተ ሰብ መሪ፣ አስተማሪ፣ መጋቢ፣ ወዘተ፡፡ የቦታ ሥልጣን ያለው ሰው የእግዚአብሔርን ፈቃድ እየተቃወመም፣ ቤተ ክርስቲያንን እያሳደደም ቢሆን ጊዜው እስኪሞላ ድረስ በሥልጣን ላይ መቆየት ይቻላል፡፡ ጳጳሳዊ ሥልጣን የነበረው ሰው ነው፤ ሥልጣኑም ከእግዚአብሔር የተሰጠው ነው፡፡ ይህ ሥልጣን ግን ከነበረበት ቦታ የተነሣ እንጂ በእግዚአብሔር ፊት በመሆን የተገኘና ፈቃዱን በማገልገል አልነበረም፡፡ መንፈሳዊ ሥልጣን አልነበረም፡፡

ሥልጣን ሁሉ የእግዚአብሔር ነው፡፡ ጳጳሳዊ ጌታ ኢየሱስን «ልሰቅልህ ሥልጣን እንዳለኝ ወይም ልፈታህ ሥልጣን እንዳለኝ አታውቅምን?» (ዮሐ 19:10) ባለው ጊዜ ይህንም ለማድረግ «ሐላይ ካልተሰጠህ በቀር በእኔ ላይ ምንም ሥልጣን ባልነበረህም» (19:11) በማለት ጌታ ነግሮታል፡፡ የአሕዛብ ነገሥታት ሥልጣን ሁሉ ከእግዚአብሔር የተሰጠ ነው (ዳን 2)፡፡ እንዲሁም የመንግሥት ባለ ሥልጣናትና ገዢዎች (ሮሜ 13:1-7)፡፡ ይህ ማለት ግን የእነዚህ ባለ ሥልጣናትና ገዢዎች አሠራርና አስተዳደር ሁልጊዜ እግዚአብሔርን የሚያከብርና ፈቃዱን ለማገልገል ነው ለማለት አይሆንም፡፡ ፈቃዱን በመቃወም ለጣዖት እንዲሰገድ ያዘዙ፣ ሕጻናትን ሁሉ ያስገደሉ፣ የእግዚአብሔርን ክብር የተሻሙ፣ ደቀ

¹²⁰ ይህ ቀመራዊ አቀራረብ እላይ ከቀረቡት ቀመሮች ባሻገር ተጨማሪ ቀመር ለማበጀት ቢሞክር ችግር ይኖረዋል፡፡ ለማሳሌ እሥ = መሥ - ወሥ የሚለው ትክክለኛ አገላለጽ አይሆንምና፡፡

መዛሙርትን ያሳደዱ የገደሉ ብዙዎች ናቸው። ግን ሁሉም ሥልጣን ነበራቸው። ይህ የቦታ ሥልጣን ነው።

እዚህ ላይ ልብ እንበል - በተናቂ ሰዎች ፊትም ሆኖ እግዚአብሔርን ማገልገል ይቻላል። እነርሱን ገልብጦ ወንበር መያዝ ሳይሆን፡ «በላቲናውም ሳሙኤል በዔሊ ፊት እግዚአብሔርን ያገለግል ነበር» (1ሳሙ 3:1) እንደተባለ። ሳሙኤል በዔሊ መንገድ አልሄደም ወይም የዔሊን ልጆች ክፉ ባሕርይ አልወሰደም። ሳሙኤል እግዚአብሔርን ያገለግል ነበር።

በእርሱ የመኖር፣ የመቀራረብ ሥልጣን (አሥ)፡- የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመፈጸምና የሥልጣን ሁሉ ምንጭ በሆነው ፊት በቅንነት በመሆን የሚገኝ ነው። ይህ የሚሆነው በእርሱ በመኖር ነው (ዮሐ 15:5)። ይህ ሥልጣን ከወንበር ሳይሆን ከመታጠቂያው ፎጣ የሚገኝ ነው። የባሪያን መልክ ይዞ አገልጋይ ከመሆን ትሕትናን ከመልበስ የሚመጣ ነው (1ጴጥ 5:5-6)።

የሰው ሀሳብ ከእግዚአብሔር ሀሳብ ጋር የሚስማማው ሰውየው ከእግዚአብሔር ጋር በሚኖረው የመጠጋጋት ወይም ወደ እግዚአብሔር በመቅረብ መጠን ነው። የመቀራረብ ሥልጣን በተቀበለው ሰው ላይ ለረጅም ዘመን ጸንቶ የሚቆየው ከእግዚአብሔር የተሰጠውን አደራና ጸጋ በጥንቃቄ አክብሮ በመያዝ የተንከባከበው እንደሆነ ነው። ያለዚያ ለሳምሶን «... እወጣለሁ እንደ ወትሮውም ጊዜ አደርጋለሁ ስለ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ከእርሱ እንደተለየው አላወቀም» (መሳ 16:20) እንደተባለለት እንዲሁ በዚህም ዘመን ይሆናል፤ እየሆነም ነው። በእርሱ የመኖር ሥልጣን (አሥ) ቃል ኪዳን በመጠበቅ ላይ የተመሠረተ ነው።

በእርሱ የመኖር ሥልጣንን (አሥ) የጣለ ሰው የወንበር ሥልጣን (ወሥ) ብቻ የቀረለት ሰው ነው። እንዲህ ዓይነቱ ደግሞ ሁሉ ነገር «እንደወትሮው የሚመስለው» (መሳ 16:20) ሰው ነው። እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር የሌለ መሆኑን ያላወቀ ሰው ነው።

ሳኦል እግዚአብሔር ሥልጣን የሰጠው ሰው ነበር። የአስራኤል ንጉሥ ሆኖ ከቆየባቸው አርባ ዓመታት ውስጥ የሁለተኛውን ግማሽ ያህል ዘመን ያሳለፈው እግዚአብሔር ከናቀው በኋላ የተናቀ ሆኖ ነው። በዚህም ጊዜ ቢሆን በእግዚአብሔር የተቀባ በመሆኑ ዳዊት «... እግዚአብሔር በቀባው በጌታዬ ላይ ...» (1ሳሙ 24:6) ይለዋል። ሳኦል በወንበሩ ላይ ስለ፣ የእግዚአብሔር ክብር ግን ከእርሱ ርቋል። ስለዚህ ሳኦል ንጉሥ ሆኖ የወንበር ሥልጣን አለው፤ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር በመሆን የሚገኘው በእርሱ የመኖር ሥልጣን ግን አልነበረውም። ዳዊት በሳኦል በተሰደደባቸው ዓመታት የንጉሥነት ወይም የወንበር ሥልጣን አልነበረውም ገና አልነገሠም ነበርና። ግን ዳዊት ለንጉሥነት የተቀባ ነበርና በስደትም ቢሆን እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ነበር፤ ስለሆነም በእርሱ የመኖር ሥልጣን ነበረው። ሕዝቡን «ያስወጣና ያስገባ ነበር» (1ዜና 11:2)።

የሊቀ ካህንነት ሥልጣን በብሉይ ኪዳን የቤተ መቅደስ አገልግሎት ከፍተኛው ሥልጣን (ደረጃ) ነው። ወደ ቅድስተ ቅዱሳን የሚገባው ሰው እርሱ ብቻ ነው። ግን ሊቀ ካህኑ ሐናንያ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲሞት የፈረደበት ሰው ነበር - የወንበር ሥልጣን።

የመንፈሳዊ ሥልጣን (ምንጩ) እግዚአብሔርንና መንገዱን ማወቅ ነው። የመንፈሳዊ ሥልጣን ምሥጢሩ ያለው በመታዘዝ ላይ ነው። ራስን ስጌታ በማስገዛት ላይ እርሱ የሚወደውን በመውደድ የሚጠላውን በመጥላት ላይ ነው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ምድር ሲመጣ ክብሩን ትቶ፣ በባሪያ መልክ የራሱን ፈቃድ ትቶ፣ ፈቃዱን ሁሉ ለአብ አስገዝቶ ነው (ፊሊ 2:5-9)። ማለትም የመጣው በአብ ሥልጣን ሥር ሆኖ ለማገልገል፣ የአብን ፈቃድ ለማገልገል፣ በመንፈስ ቅዱስም ኃይል ለመሥራት ነው። ጌታ ኢየሱስ እራሱ አምላክ ነው (1ዮሐ 5:20)። «የመለኮት መላት» ያለበት ፍጹም አምላክ ነው (ቆላ 2:9)። ይሁን እንጂ ለአብ ለመታዘዝ የራሱን ፈቃድ ተወ (ዕብ 5:7-8)። በመታዘዝም እግዚአብሔር እጅግ ክፍ ክፍ አደረገው (ኤፌ 1:19-21)። «ስለሆነም ከሞት መከራ የተነሣ የክብርና የምስጋና ዘውድ ተጭኖ እናየዋለን» (ዕብ 2:9)። ወደ እግዚአብሔር በጸሎት የመቅረብ ልማድና የመታዘዝ ሕይወት ነበረው። በጸሎት በመቅረቡ የአባቱን ድምጽ ይሰማል። ስለሆነም ሥልጣኑ በእግዚአብሔር ፊት አዘውትሮ በመቅረብና ድምጹን በመስማት፣ ሰምቶም በማድረግ ላይ የተመሠረተ ማለት እንችላለን። እንግዲህ እንድ የቤተ ክርስቲያን መሪ በእግዚአብሔር ፊት ሞገስ እንዲያገኝና ሥልጣኑ በእርግጥም መንፈሳዊ እንዲሆን በክርስቶስ መኖርና የእርሱን ምሪት መፈለግ አለበት።

14.4.2 በመውደድ የሆነ አገልግሎት - «ከእነዚህ ይልቅ ትወደኛለህን?» -

የሰውን ልብ ሁሉ የሚመዝነው ጻድቅ እግዚአብሔር ለዎች ወደ አገልግሎት የሚገቡበትን ዓላማ ያውቀዋል። የእግዚአብሔር አገልግሎት ለደምወዝተኝነት፣ የማዕረግ መጠሪያ ለማግኘት፣ ለከበራታ ወይም ለጥቅም፣ የሚፈልጉት ሥራ አይደለም። የእግዚአብሔርን ሥራ ለመሥራት መወሰን ክርስቶስን ከመውደድ የተነሣ የፍቅርና የመሰጠት መግለጫ ነው። ስለዚህ አገልግሎትን በተመለከተ ዋናው ቁም ነገር ምን ትሠራለህ? ሳይሆን ለምን ትሠራዋለህ? ነው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለጴጥሮስ አገልግሎትን ሊሰጠው ሦስት ጊዜ የካደውን ጴጥሮስን ሦስት ጊዜ ደጋግሞ «ከሌሎች ይልቅ ትወደኛለህን?» ብሎ ይወደው እንደሆነ ጠየቀው (ዮሐ 21:15-17)። ጴጥሮስም ጌታን እንደሚወደው ሲመልስለት ጌታ ኢየሱስ ለጴጥሮስ የአገልግሎት ኃላፊነቱን ይነግረዋል። ይህ ጌታ ኢየሱስን ከማንም ይልቅ አብልጦ ከመውደድ የተነሣ የሚደረግ አገልግሎት ነው። አገልግሎት የሚጀምረው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ከመውደድ ነው።

እግዚአብሔርን የሚወድ ሕዝቡን (መንጋውን) ይወድዳል። ታላቁ እረኛ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መንጋውን ሁልጊዜ ይወድዳል። በአገልግሎት የሚሰማራ ሰው የክርስቶስን ፍቅር የሚገልጽ ሰው ነው። አገልጋይ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ መንጋውን እንደሚወድ የሚገልጽ የክርስቶስን ፍቅር አስተላለፊ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስም ስለ አገልግሎቱ ሲናገር «የክርስቶስ ፍቅር ግድ ይለኛናል» ይላል (2ቆሮ 5:14)። ስለዚህ አገልጋይ መንጋውን የሚወደው ራሱ በክርስቶስ ፍቅር ውስጥ ሆኖ ነው።

14.4.3 ለዋናች መታዘዝና መገዛት እስከ ምን ድረስ ነው?

በሰዎች መካከል የሚደረጉ ግንኙነቶች ሁሉ በመከባበር ላይ የተመሠረቱ መሆን እንዳለባቸው መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምራል። ቃሉ «እግዚአብሔርን አክብር»፣ «እናትና አባትህን አክብር»፣ «ሽማግሌውን አክብር»፣ «እርስ በርሳችሁ ተከባበሩ»፣ «ዋናቸችሁን አክብሩ» ይላል። እንዲሁም በአኗኗራቸው ምሳሌ የሆኑ ሰዎች፣ ስለ ነፍስ የሚተጉ ሰዎች ይከበሩ ዘንድ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው።

የእግዚአብሔር ሕዝብ መሪዎች የተከበሩ ሰዎች ናቸው። አማኞች መሪዎችንና አገልጋዮችን ሳይንቁ (1ቆሮ 16:10-11) እንዲያከብሯቸው (1ጢሞ 5:17፣ ፊሊ 2፣29)፣ እንዲታዘዙላቸው (ዕብ 13:17) የጌታ ቃል ያዘዛል። መሪዎች የተከበሩት ደግሞ የእግዚአብሔርን ሀሳብ በማገልገላቸው ነው። ክብራቸው የተመሠረተው ለእግዚአብሔር ቃል ባላቸው ታማኝነታቸው ላይ ነው። መሪዎች የሚከበሩት ቤተ ክርስቲያንን እንደ እግዚአብሔር ቃል በመምራታቸውና ስለ ሰዎች ነፍስ በእግዚአብሔር ፊት በመትጋታቸው ነው።

እግዚአብሔር የናቃቸው መሪዎች እንደ ንጉሡ ሳኦል በሕዝቡም ዘንድ የተናቁ ይሆናሉ። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር የቀባውን ሰው በጉልበትና በአመፅ ካለበት ሥፍራ ለማዋረድ መሞከር የእግዚአብሔርን ሥራ መሥራት አይደለም፣ የራስን ምኞት ማሟላት እንጂ። ይህ እግዚአብሔር በቤቱ ላይ ያለውን አለቅነት መጋፋት ነው።

ክርስቲያኖች በበላይ ላሉት (የመንግሥት) ባለ ሥልጣኖች መገዛት እንዳለባቸው ሁሉ (ሮሜ 13:1-8)፣ ሥልጣንን ከእግዚአብሔር ለተቀበሉ ለቤተ ክርስቲያን መሪዎችም መገዛት አለባቸው። ክርስቲያኖች ለቤተ ክርስቲያን መሪዎች መገዛት ያለባቸው እንደ «በበላይ ላሉት ባለ ሥልጣኖች» ሰይፍ ስለ ታጠቁ አይደለም፣ በቤተ ክርስቲያን ለመሪዎች መገዛት የእግዚአብሔር ሥርዓት ስለሆነ እንጂ። መጽሐፍ ቅዱስ «ለዋናቸችሁ ታዘዙና ተገዙ። እነርሱ ስሌትን እንደሚሰጡ አድርገው ይህንኑ በደስታ እንጂ በንዘን እንዳያደርጉት፤ ይህ የማይጠቅማችሁ ነበርና ስለ ነፍሳችሁ ይተጋሉ» (ዕብ 13:17)¹²¹ ይላል። እንዲሁም ለመሪዎች መታዘዝ ለእነርሱ ደስታን መጨመር ነው። ቃሉም እንደሚለው ለመሪዎች ለሚታዘዝ ለዚያ ሰው መልካም ይሆንለታል።

«የእግዚአብሔርን ምክር ሁሉ» የሚናገረው መጽሐፍ ቅዱስ በመልካም ምሳሌ የሚመሩትን «ምስሉአቸው» (ዕብ 13:7) ሲል እንደ ዲዮጥራጢስ ያሉትን መሪዎች ደግሞ «አትምሰል» ይላል (3ዮሐ 11)። መሪዎች ሆነው ሳለ በዓመፅ ስለሚሄዱት ሐዋርያው ዮሐንስ ሲጽፍ «ወደ ቤተ ክርስቲያን ጻፍሁ ዳሩ ግን

¹²¹ በአዲሱ መደበኛ ትርጉም እንዲህ ይነበባል። «ለመሪዎቻችሁ ታዘዙ ተገዙላቸውም፤ ምክንያቱም እነርሱ በብርቱ የሚያስጠይቃቸው ነገር ስላለባቸው፤ ስለ ነፍሳችሁ ጉዳይ ይተጋሉ። ስለዚህ ሥራቸውን በንዘን ሳይሆን በደስታ ማከናወን እንዲችሉ ታዘዟቸው፤ አለበለዚያ አይበጃችሁም።»

ዋናቸው ሊሆን የሚወድ ዲዩፕራጢስ አይቀበሉም» (3ዮሐ 9-10)¹²² ይላል። ይህ ሰው ሐዋርያው ዮሐንስን ሳይቀር የማይቀበል የቤተ ክርስቲያን መሪ ነው። የቅዱሳንን አንድነት የማይወድ በእግዚአብሔር አብያተ ክርስቲያናት ካለው አሠራር የወጣ «አምባገንን መሪ» ነው። «መቸስ ምን ይደረግ እግዚአብሔር ቀብሷቸዋል ለመሪዎች ደግሞ እንድንታዘዝ ቃሉ ያዝዛል» በማለት «መሪ» በሚባሉ ሰዎች ምክንያት የእግዚአብሔር ቤት መልኩን ሲቀይር ዝም ማለትና እንዲያውም ከእነርሱ ጋር በክፉ ሥራቸው መተባበር የዓመፅ ተካፋይ መሆን ይሆናል።

እግዚአብሔር የቀባውን ሰው በእርሱ ላይ ያለውን ቅፅት ማክበር እግዚአብሔርን ማክበር ስለሚሆን ይህ አንድ መልካም ነገር ነው። ሰውየው ደግሞ ሰው መሆኑን አለመርሳት ሌላ ነው። በእግዚአብሔር የተቀባም ሰው ቢሆን «ሰው ስለሆነ» ከመገሰጽ በላይ የሆነ አይደለም። ሲያጠፋ ጥፋቱ በግልጽ ሊነገረው፣ ሲበድል ከበደሉ እንዲመለስ ሊመክር ይገባል። በተለይም በኃጢአት መንገድ ላይ የሚገኝ ሲሆንና ይህም በመንፈስ ሲገለጥ ወይም በእርግጠኛ ሁኔታ የታወቀ ሲሆን ነቢዩ ናታን ዳዊትን እንደተናገረው «ያ ሰው አንተ ነህ» (2ሳሙ. 12:7) ብሎ በጌታ ደፍሮ መናገር ይገባል። ይህ ለእግዚአብሔር መታዘዝ ነው። ይህ ጽድቅ ነው እንጂ እግዚአብሔር በቀባው ላይ በድፍረት መናገር አይሆንም።

ካህናት ቅዱስ በሆነውና ቅዱስ ባልሆነው መካከል መለየት ሊያቅታቸው፣ በንጹሕና በርኩስ መካከል ያለውን ልዩነት ባያስታውቁ (ሕዝ 22:26) የተጠሩበትን ዓላማ ረስተዋል። እንዲህ ባለ ሁኔታ አስተዋይ ሰው ቅጥሩ በፈረሰበት በኩል በእግዚአብሔር ፊት ይቆማል (22:30)። ለሰው ከመታዘዝ ይልቅ ለእግዚአብሔር መታዘዝን ይመርጣል። በመጽሐፍ ቅዱስ ለተገለጠው እውነት ይቆማል። ይህም ቢሆን ግን የእግዚአብሔር ቤት የሰላም እንጂ የሁከት ስፍራ ባለመሆኑ የሚደረገውን ሁሉ በጸጥታ፣ በፍቅርና በብዙ ጸሎት ማድረግ ይገባል። በአመራር የተሳሳተ ወንድም ቢኖር እንኳ «እንደ ወንድም ገሥጹት እንጂ እንደ ጠላት አትቁጠሩት» (2ተሰ 3:15) የሚለው ለዚህም ሁኔታ ነው።

መሪዎች በያዙት ወንበር ምክንያት ሰዎች እንዲያከብሯቸው ከመሻት ይልቅ በእግዚአብሔር ዘንድ መክበርን ቢጠባበቁ ይሻላል። እግዚአብሔር ያከበረውን ማንም ሊያሳንሰው አይችልም። በእግዚአብሔር ስም ዝናው የወጣለት ሰው እንደ ሰሎሞን ከአገሩ አልፎ ከሌሎችም አገሮች ሰዎች ሊሰሙት ይመጣሉና (1ነገ 10:1)። እግዚአብሔር በሙሴ በኩል ያደረገውን ተአምራት እስራኤላውያን ባዩ ጊዜ «ሕዝቡም እግዚአብሔርን ፈሩ፣ በእግዚአብሔርም በባሪያውም በሙሴ አመኑ» (ዘጸ 15:31) ተብሏልና። እንዲሁም እግዚአብሔር በኢያሱ በኩል በሠራው ተአምራት «በዚያም ቀን እግዚአብሔር «ኢያሱን በእስራኤል ሁሉ ፊት ከፍ አደረገው፣ ሙሴንም እንደ ፈሩ በዕድሜውም ሁሉ ፈሩት» (ኢያ 4:14) ተብሏል። እግዚአብሔር ያከበራቸውን መሪዎች በማመራትም ሕዝብ ፊት እርሱ ሞገስ ይሰጣቸዋል።

¹²² በአዲሱ መደበኛ ትርጉም እንዲህ ይነበባል፡- «ለቤተ ክርስቲያኒቱ ጽፌ ነበር ነገር ግን መሪ መሆን የሚወደው ዲዩፕራጢስ አይቀበሉም። ይህም አልበቃ ብሎት ወንድሞችን አይቀበልም ሊቀበሏቸው የሚፈልጉትን ይከለክላቸዋል ከቤተ ክርስቲያንም ያስወጣቸዋል»

በቤተ ክርስቲያን እድመኝነት፣ ሴረኝነት፣ ወንበር ግልበጣ የለም። ይህ የመንፈስ ፍሬ አይደለም፤ የሥጋ ሥራ አንጂ። ቤተ ክርስቲያን የምትጨነቀው እንደ ሳኦል በእግዚአብሔር ተቀብተውና ተሾመው እያለ ጥሪያቸውን የጣሉና እግዚአብሔር የናቃቸው መሪዎች በቦታው ላይ ሲሆኑ ነው። እነርሱንም ቢሆን የሾማቸው እግዚአብሔር ስለሆነ በቤተ ክርስቲያን የወንበር ግልበጣ ሴራ፣ ወይም በኃይል ወንበርን መቀማት የለምና የእድመኝነትን ጎዳና እግዚአብሔር ይጠላል። በቤተ ክርስቲያን ግን መምከር አለ፣ ጸሎት አለ፣ መወቃቀስ አለ፣ መታገስ አለ፣ መገሰጽ አለ። በዚህ ሁሉ አልመለስ ያለውንም ሥርዓት ባለው መንገድና በፍቅር ዲሲፕሊን ማድረግ አለ።

የእስራኤል ንጉሥ የነበረው ሳኦል በእግዚአብሔር እንደተናቀና መንግሥቱም እንደተቀደደበት በምትኩ ደግሞ ብላቴናው ዳዊት ለንጉሥነት በእግዚአብሔር እንደተመረጠና እንደተቀባ የታወቀ ቢሆንም ዳዊት የተቀባበትን የንጉሥነት ቦታ ያገኘው ከረጅም ዓመታት¹²³ በኋላ ነበር። ሳኦልን ሊገድለው በሚችልበት ሁኔታ ሆኖና መካሪዎችም «ግደለው» እያሉት የዳዊት መልስ ግን «እግዚአብሔር በቀባው ላይ እጄን እጥልበት ዘንድ እግዚአብሔር ከእኔ ያርቀው» (1ኛው 24:6) የሚል ነበር።

ዳዊት ንጉሥነትን በመቀባት እንጂ በመቀማት፣ በሰላም እንጂ በጦር፣ በጊዜው እንጂ ከጊዜው በፊት ሊያገኘው አልወደደም። ንጉሥነትን እግዚአብሔር በጊዜው ሊሰጠው መቀበል እንጂ ክስው በመንጠቅ ሊወስደው አልፈለገም። የእግዚአብሔር ሰዓት በሞላ ጊዜ የእግዚአብሔር ቅባት በዙፋን እንደሚያስቀምጠው አመነ እንጂ በሰዎች ምክርና «በተመቻቸ አጋጣሚ» ወደ ሥልጣን ሊወጣ አልወደደም። ይህ ነው የእግዚአብሔርን ሀሳብ ማገልገል ምሪቱንም መከተል። ይህ ነው የእግዚአብሔርን ሀሳብ ማገልገል ተቀብተው እያሉ እጄን ከደም እየጠበቁ ሰዓቱ አስኪሞላ ድረስ መሰደድን፣ መንከራተትን መምረጥ። ይህ በሥጋ የማይቻል ነው እግዚአብሔር ግን ያስችላል።

ዳዊት የሳኦል ማሳደድ ቢበረታበትም እንኳ ሊገድለውም እየቻለ ሳኦልን ግን ያለው «እግዚአብሔር በእኔና በአንተ መካከል ይፍረድ እግዚአብሔርም አንተን ይበቀልልኝ እጄ ግን በአንተ ላይ አትሆንም» (1ኛው 24:12) ነበር። በቀል የእግዚአብሔር ነውና። እግዚአብሔርም ጽዋው ሲሞላ በኃጢአተኛው ላይ መፍረዱ አይቀርምና። «ደግሞም ዳዊት ሕያው እግዚአብሔርን እግዚአብሔር ይመታዋል፤ ወይም ቀኑ ደርሶ ይሞታል ወይም ወደ ሰልፍ ወርዶ ይገደላል። እኔ ግን እግዚአብሔር በቀባው ላይ እጄን እዘረጋ ዘንድ» (26:10-11) አይገባኝም ነበር ያለው። ስለዚህ ዳዊት እንኳን ሳኦልን ሊገድለው «የሳኦልን የልብሱን ዘርፍ ስለ ቆረጠ የዳዊት ልብ በጎዘን ተመታ» (24:5)፤ «እንግዲህ እግዚአብሔር ዳኛ ይሁን፣ በእኔና በአንተ መካከል ይፍረድ፣ አይቶም ይምዋገትልኝ፣ ከእጅህም ያድነኝ»

¹²³ ዳዊት በነቢዩ በሳሙኤል እጅ ለንጉሥነት ከተቀባ በኋላ ንጉሥ ሆኖ በይሁዳ አስኪቀባ ድረስ 20 ዓመታት ያህል ጊዜ ቆይቷል። ሳኦል ደግሞ በንጉሥነት ከቆየበት ከ40 ዓመታት ውስጥ ግማሽ ያህሉን በንጉሥነት የቆየው እግዚአብሔር ከናቀውና መንግሥቱን ከቀደደበት በኋላ እንደ ነበር ማስተዋል ይጠቅማል።

ወረከሮ. አላማኔ. ጠቆ. ነሐሴ

(24:15) ብሏል። እግዚአብሔር ዳኛ ነው። የተገፋ ሰው ብድራቱን ከእግዚአብሔር እንዲቀበል ጉዳዩን ለእግዚአብሔር አላልፎ ይሰጥ።

14.4.4 የአገልግሎት ሥልጣን አጠቃቀም

ሀ. ሥልጣን በአደራ የተሰጠ ነው

ሥልጣን ሁሉ የእግዚአብሔር ስለሆነ ሥልጣን የተሰጠው ሰው በአደራ ከእግዚአብሔር የተሰጠው ነው። ዳዊት ሥልጣኑን የኦርዮንን ሚስት ለመንጠቅ ሲጠቀምበት እግዚአብሔር ደስ አላለውም (2ሳመ. 12)። በሥልጣናቸው ተጠቅመው ሠራተኞችን በሚበድሉ፣ መበለቶችን በሚያጎላቁሉ እግዚአብሔር ያዝናል (ሚል 3:5)። ሥልጣን በጸሎት ስም ድሆችን ለማደህየት ከዋለ ፍርድ ያስከትላል (ማር 12:40)።

ሥልጣን የሚሰጠው ለማነጽ ነው። ለበረከትና ለማነጽ የተሰጠን ሥልጣን ለመርገምና ለማፍረስ ላለማዋል ከፍተኛ ጥንቃቄ ማድረግ ያስፈልጋል። ሐዋርያው ጳውሎስ እንዳለው «ጌታ ለማፍረስ ይደረሰ ለማነጽ እንደ ሰጠኝ ሥልጣን» (2ቆሮ 13:10)። በኣልን እንዲያመልኩ አክዓብ እስራኤልን እንዳደረገ ሥልጣንን ያለ አግባቡ መጠቀም ሕዝብን ከእግዚአብሔር ለማራቅና ወደ ባዕድ አምላኪነት «ለመለወጥ ይውላል» (1ነገ 16)። ነቢያት የእውነትን ቃል መልእክተኞች ሆነው ሳለ የሐሰት መልእክት እንዳስተላለፉት ሥልጣንን ለማፍረሻ መጠቀም ይቻላል (ኤር 6:13-14፣ 5:31)። አጋንንትን እንዲያስወጡ ሥልጣን የተሰጣቸው ደቀ መዛሙርት (ሉቃ 9:1) ወዲያው ደግሞ እሳት ከሰማይ ይውረድ እንዳሉት (9:54)።

አስተዋይ ሰው እግዚአብሔር ሥልጣን ከሰጠው (ሲሰጠው) ይቀበላል እንጂ ሥልጣን እንዲሰጠው አይመኝም፤ ለአገልግሎት ይጸልያል፤ ፍሬም እንዲበዛለት ይለምናል ግን ለሥልጣን አይደለም። «ሥልጣን ከተጠያቂነት ጋር ይመጣል» የሥልጣን ደረጃው ከፍ ባለ መጠን ባለሥልጣኑ ታማኝ ከሆነ መልካም ነገር ለማድረግ ይረዳል፤ ባይታመን ደግሞ ጥፋት ለማምጣት ደረጃው ከሥልጣኑ ጋር ይጨምራል።

ሥልጣን በትሕትና ካልተያዘ በስተቀር ጫንቃን ይሰብራል። በፍቅር ካልሆነ ሰይፍ ነው፤ ያቆስላል። እግዚአብሔር ደግሞ ሕዝቡ በፍቅርና በሚጠብቅ በትር እንጂ በሰይፍ እንዲመራ አይፈቅድም።

የአገልጋዩ ሥልጣን ያለው ሥልጣን ሁሉ የእርሱ ከሆነውና (ማቴ 28:18) የቤተ ክርስቲያን ራስ ከሆነው ከኢየሱስ ክርስቶስ ሥር ነው። የቤተ ክርስቲያን ልዩ ልዩ አገልጋዮች ከራሳቸው የሆነ ሥልጣን የላቸውም። ሥልጣን ሁሉ የኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ከክርስቶስ ፈቃድ በስተቀር የራሳቸው ፈቃድ ሊኖራቸው አይገባም።

በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል የሚመላለሱ ሰዎች ያላቸው ሥልጣን ከእግዚአብሔር የተሰጣቸው ነው። የሕግ አስተማሪዎች፣ ፈረሳውያን ወይም የሕግ ጸሐፊዎች (ጸሐፍት) ወይም የቤተ መቅደስ አዛዦች ሁሉም በየደረጃቸው ሥልጣን አላቸው። ግን ሥልጣናቸውን ለዓመፅ አውለው እግዚአብሔርን የሚያገለግሉ የሚመስላቸው ጊዜ አለ።

በዘፍ 31 እንደምናነበው ያዕቆብ ላባ ስላደረሰበት በደል ሲናገር «ደምወዜን አሥር ጊዜ ሰወጠ» (ቁ.7) ይላል። ይሁን እንጂ ላባ በያዕቆብ ላይ ሊያደርስበት ስላሰበው ተጨማሪ በደል ሲናገር «ኃይል ነበረኝ» (ቁ.29) በማለት ብቻ ይገልጻል። ምክንያቱም ኃይል የእግዚአብሔር ነውና፤ እግዚአብሔር «እንዳች እንዳታደርግበት ተጠንቀቅ» ብሎ አዝዞት ነበር። ከዚህም በላይ ያዕቆብ ስለበዛለት በረከት ሲናገር እግዚአብሔር ከላባ «... ነሥቶ ለእኔ ሰጠኝ» (ቁ.9) ብሏል። ስለዚህ ሥልጣን ያለው ሰው ሁልጊዜ በሌላ ሥልጣን ሥር መሆኑን ጠንቅቆ ማወቅ አለበት።

እንግዲህ እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው የተሰጠውን ሥልጣን በአግባቡ ይጠቀምበታል። ነህምያ በ5:15 «ከእኔ አስቀድመው የነበሩት አለቆች ግን በሕዝቡ ላይ አክብረው ነበር ... ብር ይወስዱ ነበር፤ ሎሌዎቻቸውም ደግሞ በሕዝቡ ላይ ይሠሰጥኑ ነበር። እኔ ግን እግዚአብሔርን ስለ ፈራሁ እንዲህ አላደረግሁም» ይላል። እነዚህ አለቆች ሥልጣናቸውን በአግባቡ አልተጠቀሙም። ለራሳቸው ምቹትና ጥቅም አዋሉት። ድሆችንም የበለጠ አደኹዋቸው።

በነህ 7:1-2 ነህምያ ሰዎችን በኃላፊነት ቦታ የመደበበትን መመዘኛ እናገኛለን። «... ወንድሜን አናኒንና፤ የግንቡን አለቃ ሐናንያን በኢየሩሳሌም ላይ ሾምኋቸው፤ እርሱም እውነተኛ፤ ከሌሎችም ይልቅ እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ነበር» ይላል። ነህምያ ወንድሙን ለዚህ ትልቅ ኃላፊነት የሾመው እግዚአብሔርን በመፍራት መለከድ መዝኖ ነው። በዝምድና መለከድ አይደለም። አናኒ በአባቱ፣ በአካሄዱ፣ በእርምጃው፣ በአካባቢው ካሉት የበለጠ («ከሌሎች ይልቅ») እግዚአብሔርን ይፈራ ነበርና።

እዚህ ላይ እውነተኛነትና እግዚአብሔርን መፍራት የተያያዙ መሆናቸውንና እግዚአብሔርን በመፍራት ማደግ እንዳለም ማስተዋል ይጠቅማል።

ለ. ከማማለጃና ከአድልኦ የራቀ የሥልጣን አጠቃቀም

እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ማማለጃን አይቀበልም። ማማለጃ ከአንድ ሰው (ባለ ሥልጣን) ፍርድን ለማግኘት፤ ወይም ፍርድን በማጣመም ወደ ራሱ አሳብ እንዲፈረድለት ለማባበል፤ ወይም ሌላውን ለመጉዳት፤ ወይም የማይገባውን ለማግኘት ሲባል የሚሰጥ ገንዘብ ወይም ስጦታ ነው። የእግዚአብሔር ቃል «በአንቺ ውስጥ ደምን ያፈሱ ዘንድ ጉቦን ተቀበሉ» (ሕዝ 22:12) እንደሚል። የሳሙኤል ልጆች ጉቦ እየተቀበሉ ፍርድን ያጣምሙ ነበር (1ሳሙ. 8:3)።

የፍልጦጥኤማውያን መኳንንት የደሊላን ልብ ያገኙት በገንዘብ ነው። «የፍልጦጥኤማውያንን መኳንንት ወደ አርሲ መጥተው አርሱን ሽንግለሽ በአርሱ ያለ ታላቅ ኃይል በምን እንደ ሆነ አኛስ አርሱን ለማዋረድ እናስረው ዘንድ የምናሸንፈው በምን እንደሆነ እውቁ። አኛም እያንዳንዳችን ሺህ አንድ መቶ ብር እንሰጥሻለን» አሏት (መሳ 16:5)። እንዲሁም ሊቀ ካህናት የአስቆሮቱ ይሁዳን የደለሉት በገንዘብ ነው (ማቴ 26:15፤ 27:3-9፤ ማር 14:11፤ ሉቃ 22:5)። ይሁዳ በገንዘብ (በስጦታ ወይም ጉቦ) ጌታውን አሳልፎ ሰጠ።

እንዲህ ዓይነቱን ስጦታ የእግዚአብሔር ቃል ይቃወመዋል። በአሞጽ 5:12 «ጻድቁን የምታስጨንቁ ጉቦንም የምትቀበሉ በበሩም አደባባይ የችጋረኛውን ፍርድ የምታጣምሙ እናንተ ሆይ በደላችሁ እንዴት እንደ በዛ ኃጢአታችሁም እንዴት እንደ ጸና እኔ አውቃለሁና። ስለዚህ ክፉ ዘመን ነውና ...» ብሎ ይናገራል። እንዲሁም «እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- ጻድቁን ስለ ብር ችጋረኛውንም ስለ አንድ ጥንድ ጫማ ሽጠውታል። ስለ ሦስት ወይም ስለ አራት የእስራኤል ኃጢአት መቅሰፍቴን ከማድረግ አልመለስም» 2:6 ይላል።

ይህ ስጦታ ወይም ጉቦ የኃጢአተኝነት ባሕርይ ነው። መዝ 26:10 «በእጃቸው ተንኮል አለባቸው ቀኛቸው መማለጃ ሞልታለች» እንደሚል። የእግዚአብሔር ቃል ግን በግልጽ የሚያስተምረው «አምላክህ እግዚአብሔር በሚሰጥህ በአገርህ ደጅ ሁሉ በየገንደችህ ፈራጆችንና አለቆችን ሹም። ለሕዝቡም ቅን ፍርድ ይፍረዱ። ፍርድን አታጣምም ፊት አይተህም አታድላ ጉቦ የጥበበኞችን ዓይን ያሳውራልና የጻድቃንንም ቃል ያጣምማልና ጉቦ አትቀበል» (ዘጸ 16:18-19) በማለት ነው። (እንዲሁም ዘጸ 23:8ን ይመልከቱ)። ስለሆነም ሳሙኤልም ሊናገር «በማንስ ላይ ግፍ አደረግሁ? ዓይኖቼንስ ለማሳወር ከማን እጅ ጉቦ ተቀበልሁ?» (1ኛው 12:3) ብሎአል።

ስለዚህ የጉቦ ዓይነተኛ ውጤቱ ዓይንን ማሳወር ነው። የሚታየውን እና ትክክል የሆነውን እንደማይታይ አድርጎ መቁጠር፣ ቅን የሆነውን ነገር በዚያ መሠረት እንዳይፈርዱ የፈራጆችን ልብ ማጣመም ነው።

ጉቦ የሚፈልግ በአነስተኛ የሥራ ደረጃ ያለ ወይም የወር ገቢው አነስተኛ የሆነ ሰው ብቻ አይደለም። ጉቦን መፈለግ የኃጢአተኝነት ባሕርይ በመሆኑ በሥልጣንና በአለቅነት ላይ ያሉ በፈራጅነት ቦታ ላይ ያሉ ሁሉ እግዚአብሔርን ካልፈሩ በስተቀር ጉቦን ይፈልጋሉ። «አለቃውና ፈራጁ ጉቦን ይፈልጋሉ» (ሚኪ 7:3) እንደሚል።

አገረ ገዢ የነበረ ፊልክስ ጳውሎስን ከአስር ከመፍታት የዘገየውና ያገላለው ጉቦ በመፈለግ እንደ ነበረ መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። በሐዋ 24:26 «ያን ጊዜም እንዲፈታው ጳውሎስ ገንዘብ ይሰጠው ዘንድ ተስፋ አደረገ። ስለዚህም ደግሞ ብዙ ጊዜ አያስመጣ ያነጋግረው ነበር። ሁለት ዓመት ከሞላ በኋላ ጳውሎስን እንደታሰረ ተወው» ይላል። ፊልክስ ከሥልጣኑ አስኪሻርና አስኪቀየር ድረስ ለዚያን ያህል ጊዜ ጳውሎስን በአስር ያቆየው ጳውሎስ ገንዘብ ወይም ጉቦ ስላልሰጠው እንጂ መታሰር የሚገባው አለመሆኑን ግን ያውቅ ነበር። ስለዚህ እግዚአብሔርን የማይፈሩ ሁሉ ጉቦ ይፈልጋሉ፤ ትክክለኛውን ፍርድ እንኳ ለማድረግ ጉቦን ይመኛሉ።

በተመሳሳይ ሁኔታ የአይሁድ ጠላት ሆኖ የተነሳው ሐማ በአይሁድ ያሰበው ሴራ ይፈጸም ዘንድ «ንጉሡም ቢፈቅድ እንዲጠፋ ይጻፍ እኔም ወደ ንጉሡ ግምጃ ቤት ያገቡት ዘንድ አሥር ሺህ መክሊት ብር የንጉሡን ሥራ በሚሠሩት እጅ እመዝናለሁ አለው» ይላል (አስ 3:9)። ሐማ የሚሠራው ሥራ ትክክል እንዳይደለ ራሱ ሐማም ያውቃል። ሐማ ወደዚህ ዓይነት አመጽና ክፋት የሄደው የአይሁድን ሕዝብ ስለ ጠላና መርዶኪዮስም ለእርሱ ስላልሰገደለት ብቻ ነበር።

በአጠቃላይ ጉቦ አድሏዊ መሆንን ያመጣል። ጉቦ የዓይናማውን ዓይን ያሳውራል። ጉቦ ፈራጅ በትክክል እንዳይፈርድ ልቡን ያሳውርበታል። ሆኖም መጽሐፍ «የጉቦ ተቀባዮች እጅ በእሳት ትበላለች» (ኢዮ 15:34) እንደሚል ጉቦ ተቀባዮች ለጊዜው ያተረፉ ጊዜያዊ መስልም እግዚአብሔር ግን በጊዜው እነርሱን የሚቀጣበት ጊዜ አለው።

እግዚአብሔርን በመፍራት ለሚኖሩ ራሳቸውን ከጉቦ ወይም ከሙስና የሚጠብቁ ለእነዚህ መታሰብ ከእግዚአብሔር ዘንድ ይሆንላቸዋል የሚበሉትም አያጡም።

በጽድቅ የሚሄድ ቅን ነገርንም የሚናገር፤ በሽንገላ የሚገኝ ትርፍን የሚንቅ፤ መማለጃን ከመጨበጥ እጁን የሚያራግፍ፤ ደም ማፍሰስን ከመስማት ጆሮቹን የሚያደናቁ፤ ከፋት ከማየት ዓይኖቹን የሚጨፍን ነው። እርሱ ከፍ ባለ ሥፍራ ይቀመጣል፤ ጠንካራ አምባ መጠጊያው ይሆናል፤ እንጀራም ይሰጠዋል፤ ውሃውም የታመነች ትሆናለች» (ኢላ 33:15)።

«እንግዲህ አምላካችሁ እግዚአብሔር በፍርድ የማያደላ መማለጃን የማይቀበል ነውና» (ዘዳ 10:17) እንደሚል ክርስቲያኖች ሁሉ የእግዚአብሔርን ባሕርይ ለመምሰል ባጠቃላይ ከጉቦ ወይም ከማማለጃ ልንርቅ ይገባናል። ሥልጣንን በአግባቡ በመጠቀም፤ ጉቦ ወይም ማማለጃ ባለመቀበል መኖር እግዚአብሔርን የመፍራት መግለጫ ነው።

14.5 የሴቶች አገልግሎት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከአገልግሎት ጋር በተያያዘ ብዙ ጊዜ ከሚያነጋግሩ ርዕሶች አንዱ የሴቶች አገልግሎት¹²⁴ ነው። የሴቶችን አገልግሎት አስመልክቶ የሚናገሩና የሚጽፉ ብዙ ብለዋል። የሐዋርያው ጳውሎስን አገልግሎት የሚወዱት አንኳ የሴቶችን አገልግሎት በሚመለከት «የጳውሎስ አቋም ፀረ ሴት ነው»¹²⁵ ወይም ስለ ሴቶች አገልግሎት «እርሱ የጻፈው የግል አስተሳሰቡን ነው» ብለው የሚናገሩ አሉ። ለዚህም በተለይ በ1ጢሞ 2:11-15 እና በ1ቆሮ 14:34-35 ያሉትን ክፍሎች በምሳሌነት ይጠቅሳሉ።

በሌላ በኩል ደግሞ ሐዋርያው ጳውሎስ በጻፋቸው መልእክቶች ውስጥ አገልግሎትን በሚመለከት በሴቶችና በወንዶች መካከል ልዩነት እንደሌለ የሚያስመስሉ ጥቅሶችም አሉ። ለምሳሌ ገላ 3:28። ከዚህም የተነሣ ሴቶችና ወንዶች በአገልግሎት ልዩነት የላቸውም ብለው የሚናገሩና የሚያስተምሩ ወንጌላውያን አማኞች (ቤተ ክርስቲያኖች) ጥቂት አይደሉም። ይህ እንዲህ ከሆነ ስለ ሴቶች አገልግሎት ከመጽሐፍ ቅዱስ የምናገኘው መረዳት ምንድነው?

መቸም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሴቶችን አገልግሎት አስመልክቶ ከመብት አንጻር ወይም ከተለያዩ የሴቶች ጥያቄዎችና የሴቶች እንቅስቃሴዎች¹²⁶ አንጻር ነገሩን ማየት ቤተ ክርስቲያን የራሷ መረዳት እንደሌላት የሚያስመስልና እንዲያውም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ላለ ጥያቄ (ችግር) መፍትሔውን «በውጭ ካሉት» እንደ መጠየቅ ያስቆጥራል። ስለዚህ መጽሐፍ ቅዱስ የሚለውን በሚገባ ማጤን ትክክለኛ አካሄድ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ እርስ በርስ እንደማይጋጭ ይታወቃል። የሰዎች የመረዳትና የአተረጓጎም ችግር ካልሆነ በስተቀር አንድ ክፍል ውስጥ የተጻፈው በሌላ ክፍል ካለው ጋር አስመቃረኑ አውነት ነው። ይህ እንዲህ ከሆነ ምንም እንኳን አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎችን (ጥቅሶችን) ለመረዳት በጣም ክባድ ቢሆንም እግዚአብሔር እንደረዳን መጠን የእግዚአብሔርን ምክር ሁሉ በማየት አገናዝባን መረዳት ይኖርብናል።

ይህ ጸሐፊ የእግዚአብሔርን ምክር ሁሉ የያዘውን የመጽሐፍ ቅዱስን ትምህርት በማገናዘብ ስለ ሴቶች አገልግሎት ያለውን መረዳት በእጭሩ እንደሚከተለው ያቀርባል። አቀራረቡም ለመረዳት ክባድ የሚሉ ጥቅሶችን (ክፍሎችን) አስቀድሞ በመተንተን አጠቃላይ ግንዛቤውንና ማጠቃለያውን በመጨረሻ ማቅረብ ነው። እነዚህም ክፍሎች 1ጢሞ 2:11-15 እና 1ቆሮ 14:34-35 ናቸው።

በ1ጢሞ 2:11-15

¹²⁴ For more reading on The Ministry of Women, Please refer to Kevin, *Ibid*, PP. 229-254. Also refer R.T. France, 1995, Women in the Church's Ministry: A test case for Biblical Hermeneutics, Paternoster Press, Carlisle.

¹²⁵ Chauvinist

¹²⁶ Women's Liberation Movements, Feminist Movements

ሴት በነገር ሁሉ እየተገዛች በዝግታ ትማር፤ ሴት ግን በዝግታ ትኑር እንጂ ልታስተምር ወይም በወንድ ላይ ልትሰለጥን አልፈቅድም፡፡ አዳም ቀድሞ ተፈጥሮአልና፤ በኋላም ሔዋን ተፈጠረች፡፡ የተታለለም አዳም አይደለም፤ ሴቲቱ ግን ተታልላ በመተላለፍ ወደቀች፤ ነገር ግን በእምነትና በፍቅር በቅድስና ራሳቸውን እየገዙ ቢኖሩ በመውለድ ትድናለች፡፡

ነገሩን ለወይቅጥ እየተነገረ
ገብረክብረ ዳዊት፡፡

1ቆሮ 14:34-35:-

ሴቶች በማኅበር ዝም ይበሉ፤ ሕግ ደግሞ እንደሚል እንዲገዙ እንጂ እንዲናገሩ አልተፈቀደላቸውምና፡፡ ለሴት በማኅበር መካከል መናገር ነውር ነውና፤ ምንም ሊማሩ ቢወዱ በቤታቸው ባሉቻቸውን ይጠይቁ፡፡

በ1ጢሞ 2:11-15 «በዝግታ ትማር ... በዝግታ ትኑር ... ልታስተምር ወይም በወንድ ላይ ልትሰለጥን አልፈቅድም» የሚሰውንና በ1ቆሮ 14:35 «በማኅበር ዝም ይበሉ ... እንዲገዙ እንጂ እንዲናገሩ አልተፈቀደላቸውምና ... በማኅበር መካከል መናገር ነውር ነውና ... ሊማሩ ቢወዱ በቤታቸው ባሉቻቸውን ይጠይቁ» የሚሉትን ቃላት ወይም ሐረጎች ከአጠቃላይ የእግዚአብሔር ቃል አንጻር እንዴት ልንረዳው እንችላለን?

«በዝግታ ትማር፤ ... እንድታስተምር ወይም በወንድ ላይ እንድትሰለጥን አልፈቅድም» ሊል በዝግታ መኖር፤ ማስተማርና በወንድ ላይ መሰልጥን የሚሉት ቃላት ተወራራሽ ወይም ተመሳሳይ ትርጉም ያላቸው ይመስላል፡፡ እዚህ ላይ የተከለከለው ምንድነው? ማስተማር ነው? ማስተማርስ ከሆነ በምን ሆኔታ? ይህን የተሻለ ለመረዳት በዝግታ መኖር (መማር) ወይም በወንድ ላይ መሰልጠን ምን ማለት እንደሆነ ማወቅ ይጠቅማል፡፡

በወንድ ላይ መሰልጠን ማለት ሥልጣንን መውሰድ ወይም መቀማት ነው፡፡¹²⁷ ከወንድ ወይም ከባል ሥልጣንን መቀማት ወይም መውሰድ የተከለከለ ነገር ነው፡፡ ከዚህ አንጻር ከሴት የሚጠበቀው በዝግታ መኖር ነው ወይም ለባል በመገዛት መኖር ነው፡፡

ሐዋርያው ጳውሎስ ሴት በወንድ ላይ እንድትሰለጥን ያልተፈቀደበትን ሁለት ምክንያቶች ይሰጣል፡፡ እነርሱም፡-

- አንደኛው የአፈጣጠር ቅደም ተከተል¹²⁸ ነው፡፡
- ሁለተኛው የመተላለፍ ወይም የመውደቅ ቅደም ተከተል¹²⁹ ነው፡፡

በአፈጣጠር ቅደም ተከተል አስቀድሞ የተፈጠረው አዳም ነው፡፡ ከዚያም ሔዋን ተፈጠረች፡፡ ስለዚህ አዳም በመፈጠር ቀዳሚ ወይም በኩር ነው፡፡ ይህም

¹²⁷ መሰልጠን ማለት ያለ አግባብ መውሰድ የሚል ትርጉም አለው፡፡ «Nor to usurp authority.» Authoritative teaching and ruling were united. መሰልጠን በGK: authenteo (ow-then-teh'-o); to act of oneself, i.e. dominate:

¹²⁸ Divine order /Creation order/ Creation Design

¹²⁹ Order in the Fall

የሚያሳየው በእግዚአብሔር አሠራር አዳም (ወንድ) በመፈጠር ቀዳሚነት እንዳለው ነው። ይህ በመፈጠር ቀዳሚ መሆን በብሉይ ኪዳንም ሆነ በአዲስ ኪዳን አልተቀየረም (1ቆሮ 11፡3)። ከዚህ አንጻር ሴት በወንድ ላይ ልትሰለጥን ወይም የወንድን ሥልጣን ልትወስድ (ልትቀማ) አልተፈቀደላትም። እንዲሁም በመተላለፍ ወይም በውድቀት ቅደም ተከተል መሠረት አስቀድማ የተታሰሰችው ሔዋን ነች። በመተላለፍ ወይም በውድቀት ቀዳሚ ነች። ቀዳሚነቷ በኃጢአተኝነት ስለሆነ በወንድ ላይ ልትሰለጥን እንደማይገባት ያሳያል።

ይህ በወንድ ላይ መሰልጠን ወይም የወንድን ሥልጣን መውሰድ እንደማይገባ በአፈጣጠርና በመውደቅ ቅደም ተከተሎች ምክንያት እንደሆነ አይተናል።

በኃጢአት በመውደቅ ቀዳሚነት ያስከተለውን ውጤት እንመልከት። በኃጢአት በመውደቅ ወይም በመተላለፍ ቀዳሚነቱ የሴት መሆኑ እውነት ሆኖ ሳለ እዚሁ 1ጢሞ 2፡15 ላይ «ነገር ግን» የሚል ሐረግ እናነባለን። ይህ ቃል አስቀድሞ ለተነገረ ትዕዛዝ ወይም ክልከላ ምላሽ የሚሰጥ መሆኑን ወይም መፍትሔ እንዳለው ይጠቁማል። በዚሁ ቁጥር 15 ላይ «ነገር ግን» ብሎ ይጀምርና የማሰሪያ አንቀጽ «ትድናለች» የሚል ነው። «... ቢኖሩ ... ትድናለች» የሚለው በብዙና በነጠላ ቁጥር የተገለጸው ሁለቱም የሚያመለክተው ስለ ሴቶች መሆን አለበት።¹³⁰

እዚህ ላይ ሁለት ጥያቄዎችን እናንሳ። የመጀመሪያው መዳን እንዴት? ለሚለው «ልጅን በመውለድ» የሚለው ቃል መልስ ይሆናል። ይህ «ልጅ መውለድ» ምን ማለት እንደሆነ ብዙ ግልጽ ባይሆንም «መዳን» የሚለው ግን ከምን እንደሆነ ፍንጭ ይሰጣል። ሁለተኛው ጥያቄ ሴቲቱ የምትድነው ከምንድነው? የሚል ሲሆን መልሱም በኃጢአት ቀዳሚነቷ ከመጣበት አገዳ ሊሆን እንደሚችል ከክፍሉ ማገናዘብ ይቻላል። በአጭር አገላለጽ በሴት ላይ የተደረገው ክልከላ ምክንያት (ወይም መነሻው) ትክክል ሆኖ ሳለ «ነገር ግን» ብሎ በሚጀምረው ዐረፍተ ነገር ውስጥ መፍትሔ እንዳለ ያመለክታል።

እንግዲህ ሴት በወንድ ላይ እንዳትሰለጥን የተከለከለችው በአፈጣጠር ቅደም ተከተል እና በኃጢአት ቀዳሚነት የሚሉ ምክንያቶች ሲገኙ በኃጢአት ቀዳሚነት የሚለው «ትድናለች» በሚለው መዋጀትን በሚያመለክት ፈቃድ ቃል ገደቡ ሊነሣ እንደሚችል ፍንጭ እናገኛለን። ገደቡ ወይም አገዳው ስህተት ነው (ነበር) ማለት ሳይሆን ይህ ገደብ ወይም አገዳ «ነገር ግን ... ትድናለች» በሚለው ቃል/ሐረግ ሊነሣ እንደሚችል የሚያመለክት ፍንጭ ነው።

በብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪዎችና ጸሐፊዎች ትድናለች።¹³¹ ለሚለው ቃል የተለያየ ትርጉም ተሰጥቶታል።¹³² ሆኖም አንዳንዶች እንደተረጎሙት ሴቶች

¹³⁰ «The change in the number of the verb from the singular to the plural, which is introduced here, was designed by the apostle to show that he does not speak of Eve; nor of any particular woman, but of the whole sex. (Clarke)

¹³¹ Strong's Greek/Hebrew Dictionary - sozo (sode'-zo)- to save, i.e. deliver or protect. sozo ^4982^, "to save," is used (a) of material and temporal deliverance from danger, suffering, etc., e.g., Matt 8:25; from sickness, (Matt. 9:22), "made... whole".

ደንገነት የሚያገኙት ልጅን በመውለድ ነው የሚለው ትርጉም ከተቀረው የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ጋር ጨርሶ አይስማማም። ሌቶችም ሆኑ ወንዶች ደንገነት የሚያገኙት በእምነት ነውና።¹³³

ሐዋርያው ጳውሎስ «ሴት በወንድ ላይ ልትሰለጥን አልፈቅድም» ሲል «የሴት ራስ ወንድ» (1ቆሮ 11:3) በሚለው ቃል የጸና ነው። እንዲሁም በኤፌ 5:23 «ክርስቶስ ደግሞ የቤተ ክርስቲያን ራስ» እንደሆነ ባል የሚስት ራስ ነው ይላል። እዚህ ላይ ይህ ራስ የሚለው ቃልና አገላለጽ ምሳሌነቱ በክርስቶስና በቤተ ክርስቲያን መካከል ባለው ተዛምዶ የተገለጠ ነው። ይህ ደግሞ ዘመን ያልሻረው እውነት ነው። ስለዚህ ባል የሚስት ራስ ነው። ይህም የተመሠረተው ከአፈጣጠር ቅደም ተከተል አዳም አስቀድሞ በመፈጠሩ ነው። ራስ የሚለው ቃል መገዛትን የሚያመለክት ሲሆን መገዛት ደግሞ በፍቅር ነው።

በሌላ በኩል «በማጎበርም ዝም ይበሉ» (1ቆሮ 14:34) በሚለው በዚሁ በ1ኛ ቆሮንቶስ መጽሐፍ ውስጥ ሴት በማጎበር ትንቢት እንድትናገር እንደተፈቀደላት እንመለከታለን (11:5)። እዚህም ላይ ጥያቄዎች እናገኛለን። ሴት በማጎበር ዝም ትበል የሚለው ቃል ሴት በማጎበር ፈጽሞ እንዳትናገር የሚከለክል ነው? ይህ ከሆነ ደግሞ ትንቢት እንድትናገር የሚፈቅደውን እንዴት መረዳት ይቻላል? እንደሚታወቀው አብዛኛውን ጊዜ ትንቢት መናገር ከእግዚአብሔር የተቀበሉትን መልእክት በተለያየ መንገድ ማለትም፡- «እግዚአብሔር እንዲህ ይላል በሚል»፣ በልሳን የሚነገረውን በመተርጎም ወይም በዚያን ወቅት የተገለጠውን በቀጥታ በማስተላለፍ የሚነገር ሲሆን ትንቢት መናገር ግን ይህ ብቻ አይደለም። ትንቢት መናገር በውስጡ በጥበብ ቃል መምከርን፣ ማስተማርን፣ መገሰጽን ሁሉ ይይዛል።¹³⁴

¹³² «Carried safe through the pain and danger which that sentence entails upon them for the transgression;» (WEN), «that a woman, by the proper training of her children, can obtain salvation as well as her husband, and that her appropriate duty is not public teaching, but the training of her family» (Robinson lexicon), «Calvin supposes that ... if she bears the trials of her condition of sorrow with a proper spirit, abiding in faith and holiness, she will be saved.» (in Barnes), the woman shall be saved through, or by means of bearing a child, (Clarke).

¹³³ In this regard Barnes argues that: «There is nothing in the word which requires that it should have any reference to the birth of the Messiah. The word is of a general character, and properly refers to child-hearing in general. It is not true that woman would be "saved" merely by having given birth to the Messiah. She will be saved, as man will be, as a consequence of his having been born; (Barnes).

¹³⁴ The word "prophecy" is used in a great variety of senses: (1) It means to predict or foretell future events, Mat 11:13; 15:7. (2) To divine, to conjecture, to declare as a prophet might, Mat 26:68, "Prophecy who smote thee." (3) To celebrate the praises of God, being under a divine influence, Luk 1:67. (4) To teach - to teach the doctrines of religion, Mat 7:22, "Have we not prophesied in thy name?" (5) It denotes, then, in general, "to speak under a divine influence," whether in foretelling future events, in celebrating the praises of God, in instructing others ... or "in speaking foreign languages under that influence." (6) The word is also used to denote "teaching, or

እንግዲያውስ ለሌት በማገበር መጸለይና ትንቢት መናገር የተፈቀደ ከሆነ በ1ቆሮ 14:34 ላይ «ዝም ትበል» የሚለው መከልከል በማገበር የሚኖረው ዝምታ ምን ዓይነት ዝምታ መሆን አለበት? ይህንን ቃል ለመረዳት ሁለት ነጥቦች ማየት ይጠቅማል፡፡

አንደኛ ሌት «ዝም ትበል» የሚለው በሚገኝበት በ1ቆሮ 14 ምዕራፍ ውስጥ ብቻ ዝም ስለ ማለት ሦስት ጊዜ በተለያዩ ሁኔታ ተገልጿል፡፡ በቁ.28 «የሚተረጉም ባይኖር ግን በማገበር መከልከል ዝም ይበል» ይላል፡፡ እንዲሁም በቁ.30 «በዚያ ለሌላ ግን አንድ ነገር ቢገለጥለት ፊተኛውም ዝም ይበል» ይላል፡፡ ይህን ዝምታ በቅደም ተከተል ስንመለከተው በመጀመሪያው በልሳን ለሚናገሩትና በሁለተኛው ትንቢት በመናገር ላይ ላሉት በማገበር መናገር አልተፈቀደላቸውም ማለት ሳይሆን መናገር የተፈቀደላቸው ሆኖ ሳለ ግን ይህ ዝምታ በማገበር (በቤተ ክርስቲያን) ሊኖር የሚገባውን ሥርዓትና አሠራር የሚያሳይ ሆኖ እናገኘዋለን፡፡ በአጠቃላይ ምዕራፉም በአግባብና በሥርዓት ስለ መሆን የሚያስተምር ነው (ቁ.40)፡፡

እንግዲህ በማገበር በጸጋ ስጦታ አጠቃቀም ጊዜ ለሌላው ከተገለጠለት አንዱ ዝም ማለት፤ አንዱ ሊናገር የሚተረጉም እስከሌለ ድረስ እራሱ ዝም ማለት፤ እንዲሁም ሌቶች በማገበር ዝም ማለት የሥርዓት ነገር ይሆናል፡፡ ይህም የሚኖረው አተረጓጎም ሌቶች በማገበር አይናገሩ የሚል ሳይሆን ዝም በሚያሰኝ ነገር ዝም እንዲሉና ሥርዓትን የጠበቁ እንዲሆኑ ነው፡፡ ታዲያ ለሌት በማገበር ሥርዓትን መጠበቅ ምንድነው? ሌቶች ምንም ያህል ለባሎቻቸው ቅርብ ቢሆኑም በቤተ ክርስቲያን ወይም በማገበር ውስጥ ማውራት ወይም ባሎቻቸውን መጠየቅ ያለ ሥርዓት መሆን ነው፡፡ ጥያቄያቸውን ከማገበር ውጪ (በቤተቸው) ያድርጉት፡፡ ስለዚህ ሌቶች በማገበር ዝም ሊሉ እንደሚገባቸው ያመለክታል፡፡

በሌላ በኩል ደግሞ ሌቶች በማገበር በሥልጣን ሥር መሆናቸውን መግለጽ እንደሚገባቸው እንመለከታለን (1ቆሮ 11:2-16)፡፡ በ11:10 «... በራስዋ ሥልጣን ሊኖራት ይገባል» ይላል፡፡ እዚህ ላይ «ሥልጣን» የሚለው ቃል «የራስ መሸፈኛ»ን ሲያመለክት ነው፡፡¹³⁵ ስለሆነም «ራስዋን ትሸፍን» (11:6) የሚለው የሚያመለክተው ስለዚህ ሥልጣን እንደሆነ ከክፍሉ እንረዳለን፡፡ ለዚህም ከክፍሉ የምናገኘው ምክንያት የሴት ራስ ወንድ ስለሆነ (ቁ.3)፤ ራስዋን ሳትሸፍን የምትጸለይ ወይም ትንቢት የምትናገር ሴት ራስዋን ማዋረድ ስለሚሆን (ቁ.5)፤ ወንድ የእግዚአብሔር ምሳሌና ክብር ሲሆን ሴት ግን የወንድ ክብር¹³⁶ ስለሆነች

speaking in intelligible language, in opposition to speaking a foreign tongue,” 1Co 14:1-5. (Barnes).

¹³⁵ Therefore, a woman should wear something on her head to show she is under someone's authority, out of respect for the angels. (GW) For this cause ought the woman to have power on *her* head because of the angels. (KJV). For this reason, and because of the angels, the woman ought to have a sign of authority on her head. (NIV).

¹³⁶ እዚህ ላይ አስቀድሞ ልብ ማለት የሚስፈልገው ነጥብ «ሴት የወንድ ክብር ናት» ይላል እንጂ ሴት የወንድ ምሳሌ ናት አይልም፡፡ ይህም እንደ ወንድ ሁሉ ሴት የተፈጠረችው በእግዚአብሔር ምሳሌ ስለሆነ ነው (ዘፍ 1:26-27)፡፡ ሴት የወንድ ክብር ናት ለሚለው This looks back to Gen 1:26-27. The male displays the authority of God

(ቁ.7)፣ ሴት ከወንድ ስትሆን ወንድ በሴት እንጂ ከሴት ስላልሆነና (ቁ.8) ከመላእክት የተነሣ¹³⁷ (ቁ.10) ነው። ስለዚህ ራስን መሸፈን በሥልጣን ሥር መሆንን ለማመልከት ነው። ራስን መሸፈን የበታችነት ወይም የደካማነት ምልክት አይደለም።

በዚህ ክፍል ሌላ ማስተዋል የሚገባው ነጥብ ሐዋርያው ጳውሎስ «ለሴት ... የሚያሳፍር ከሆነ» (ቁ.6)፣ «እንዲህ ያለ ልማድ የለንም» (ቁ.16) የሚለውንና ይህን ራስን መሸፈንን ከማሳፈር¹³⁸፣ ከልማድ¹³⁹ እንዲሁም ከተፈጥሮ (ቁ.15) ጋር አያይዞ የሚያስተምረውን ነው። ከዚህ በመጠኑም ቢሆን ማንናዘብ የሚቻለው የአምልኮ ሥርዓት እንዲሁም አለባበስ በአንድ አገር (አካባቢ) ካለ ከልማድ ጋርም የተያያዘ ሊሆን እንደሚችል ነው።

on earth, 8,9. The prepositions of and for reveal the place of the woman. (Wycliffe). «in the house and family, the representative of the power and authority of the man.» (Clarke), «being made out of him, and for his help and assistance, and to be a crown of honour and glory to him.» (Gill).

¹³⁷ «Some have explained this of good angels, who were supposed to be present in their assemblies; others refer it to evil angels; and others to messengers or spies who, it has been supposed, were present in their public assemblies, and who would report greatly to the disadvantage of the Christian assemblies if the women were seen to be unveiled ... because the angels of God are witnesses of your public worship Heb1:13,» (Barnes). «It refers to the good angels who are present in worship meetings, since they live in the presence of God (cf. 1Cor 4:9; Lk 15:7,10; Eph 3:10; 1Tim 5:21; Ps 138:1). ... The insubordination of women in refusing to acknowledge (Wycliffe).

¹³⁸ «But if it be a shame ... - If custom, nature, and habit; if the common and usual feelings and views among people would pronounce this to be a shame, the other would be pronounced to be a shame also by the same custom and common sense of people.» (Barnes). «Paul uses such strong language because of the effect on a woman's reputation in Corinth by such conduct that proclaimed her a lewd woman. Social custom varied in the world then as now, but there was no alternative in Corinth.» (RWP).

¹³⁹ «The Christian religion sanctions national customs wherever these are not against the great principles of truth and holiness; ... We have no such custom here, nor any of the other churches of God - The several churches that were in the apostles' time had different customs in things that were not essential; and that under one and the same apostle, as circumstances, in different places, made it convenient. And in all things merely indifferent the custom of each place was of sufficient weight to determine prudent and peaceable men. Yet even this cannot overrule a scrupulous conscience, which really doubts whether the thing be indifferent or no! But those who are referred to here by the apostle were contentious, not conscientious, persons. (WEN). «Many suppose that custom refers to being contentious. ... rather, that it refers to covering the head, etc. The lesson of this whole passage is that we must not defy existing social usages in such a way as to bring reproach on the church.» (PNT)

ለምሳሌ በሀገራችን ራስን ስለ መሸፈን የተለያዩ ልማድ አለን። የሚሸፈኑት እንዳይሸፈኑ ማስተማር¹⁴⁰ ልክ የማይሆነውን ያህል የማይሸፈኑት እንዲሸፈኑ ማስገደድ ቀንበር መጫን ይሆናል። በሚሸፈኑትም ሆኑ በማይሸፈኑት ሴቶች በሁለቱም ላይ የጸናው ቃል «ወንድ የሴት ራስ ነው» የሚለው ነው። ስለሆነም ለሴት «መገዛትን ወይም በሥልጣን ሥር» መሆኗን መግለጫው መንገድ በአካባቢው ካለው «ለሴት የሚያሳፍር ከሚሆነውና ከልማድ»¹⁴¹ ጋር ማየቱ የተሻለ ነው።

እንግዲህ ምን እንበል? ለሴቶች ራሳቸውን መሸፈን ልማድ ወደሆነበት አካባቢ ለማገልገል የሚሄዱ ሴቶች «ከዚህ ነገር አርንት ወጥቻለሁ» በማለት ራሳቸውን በመሸፈን ለማገልገል ፈቃደኛ ባይሆኑ «ሥጋ አልብላ» እንደሚለው ለገሊና አለመጠንቀቅና ወንጌልን ለሌላው ለማድረስ አለመትጋት ይሆናል። እንዲሁም «... ከሁሉ ጋር በሁሉ ነገር እንደ እነርሱ ሆንሁ» (1ቆሮ 9:20-23) የሚለውን መዘንጋት ነው። ስለሆነም ኃጢአት ባልሆነ ነገር ሌላውን ለመጥቀም እንደ ሌላው መሆን የወንጌል ትምህርት ነው።

ስለ ሴቶች አገልግሎት ስናነሣ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የምናገኛቸው በርካታ አገልጋይ ሴቶች እንደ ነበሩ ልብ ማለት ይገባል። የአሮን እህት ማርያም ነቢይት ነበረች (ዘጸ 15:20)፣ «በፊትህ ሙሴንና ማርያምን አሮንንም ልኬልህ ነበር» እንደሚል ማርያም ከወንድሞቿ ከሙሴና ከአሮን ጋር አብራ የተጠራች በእግዚአብሔር የተላከች በእስራኤል ፊት በመሪነት የሄደች ነበረች (ሚላ 6:4)።

ዲቦራ ነቢይትና (መላ 4:4) ፈራጅ ነበረች (4:5)፤ ላሙኤል ነቢይና ፈራጅ እንደነበረ (1ሳሙ 7:15-16)። ዲቦራ ባል የነበራት ሴት ናት። ፈራጅነቷ በእስራኤል ላይ ነበረ። ባርቅ ወደ ስልፍ ለመውጣት ባልደፈረና ዲቦራ አብራው እንድትሄድ ግድ ባላት ጊዜ ዲቦራ ልቡን ስታነሣሣ እስራኤልንም ነጻ ለማውጣት እንደሄደች እናነባለን።

ወደ ነቢይቱ ሕልዳና (2ዜና 34:22) «የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደሆነ ያውቁ ዘንድ ንጉሡ ታላቁን ካህንና ሌሎችን ወደ እርሷ ይልክ ነበር» (2ነገ 22:12-20)። ስለሆነም የሕልዳና አገልግሎት ለሊቀ ካህኑ ሳይቀር የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማስታወቅ ነበር። የፋኑኤል ልጅ ሐና ነቢይት ነበረች (ሉቃ2:36-37)። ይህች ነቢይት ሐና በሕዝብ መካከል በቤተ መቅደስ እግዚአብሔርን ስታመስግን ስለ እርሱም ደግሞ ስትናገር እንመለከታለን።

¹⁴⁰ በአንዳንዶች ዘንድ «ሴቶችን እንዳይሸፈኑ ማስተማርና ማደፋፈር ከባሕል እሥራት ወይም ከኋላ ቀርነት ነጻ ማውጣት ነው» የሚባለው በዚህ ጸሐፊ መረዳት ትክክል አይደለም።

¹⁴¹ «v. 16. Custom is in a great measure the rule of decency. And the common practice of the churches is what would have them govern themselves by. He does not silence the contentious by mere authority, but lets them know that they would appear to the world as very odd and singular in their humour if they would quarrel for a custom to which all the churches of Christ were at that time utter strangers, or against a custom in which they all concurred,» (Matthew Henry's).

በአዲስ ኪዳን በርካታ ሴቶች በአገልግሎት ተሰማርተው እናያለን። ሴቶች ከወንዶች ጋር በአንድ ልብ ሆነው በጸሎት ይተጉ ነበር (ሐዋ 1:14)። በእያንዳንዳቸውም «መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው መንፈስም ይናገሩ ዘንድ እንደሰጣቸው በሌላ ልሳን ይናገሩ ጀመር» (ሐዋ 2:2) ተብሏል። መንፈስ ቅዱስ ሲወርድ «ታላቅ ሥራ በልሳናቸውን ሲናገሩ እንሰማቸዋለን» (2:11) ተብሎ የተነገረላቸው እነዚህ በባዓለ ንምሳ ቀን መንፈስ ቅዱስ የሞላባቸው ናቸው።

በተፈጥሮ ወንድና ሴት ያለ ሲሆን በገላ 3:28 ወንድና ሴት በክርስቶስ ኢየሱስ አንድ ሰው መሆናቸውን እንመለከታለን። ስለዚህ ወንድም ሴትም የለም ይላል። በመጽሐፍ ቅዱስ የንጉሥ ካህናት ሲል (1ጴጥ 2:9) ወንዶችንና ሴቶችን ያጠቃልላል።

ሴቶች በማኅበር እንዲናገሩና እንዲጸልዩ የተፈቀደ ነው (1ቆሮ 11:3)። አርጊቶች ሴቶች ወጣት ሴቶችን እንዲያስተምሩ ተመክረዋል (ቲቶ 2:4)። ጽርስቅላና ከባላ ከአቱላ ጋር በመሆን ታስተምር ነበር (ሐዋ 18:24-26)። ሴቶች ልጆችን ያስተምሩ እንደ ነበረ ከጢሞቴዎስ እድገት እንመለከታለን (2ጢሞ 1:5)። ስለሆነም ለሴቶች በማኅበር መናገር፣ መጸልይ ወይም ማስተማር አልተከለከለም ሥርዓቱን ማወቅ እንጂ።

እንግዲህ ሴት ከባላ ጋር ሆና የምታስተምር ከሆነ፣ አርጊቶች ሴቶችን የምታስተምር ከሆነ ማስተማር ለሴት በጥቅሉ እንዳልተከለከለ እናገናኝባለን። እንዲሁም ትንቢት መናገር መጸለይ በጉባዔ የተፈቀደ ከሆነ (ብዙ ሴት ነቢያት ነበሩና) ሴቶች እንዲናገሩ ያልተከለከለ መሆኑን እናገናኝባለን። ይህ ከሆነ ዘንድ በ1ጢሞ 2:9-15) ያለውን ቃል እንዴት እንረዳው?

እዚህ ላይ አስቀድሞ መገንዘብ የሚያስፈልገን ቁም ነገሮች ወንዶችና ሴቶች በክርስቶስ አንድ መሆናቸውንና ሴቶች ከወንዶች እንደሚያንሱ አድርጎ መቁጠር መጽሐፍ ቅዱሳዊ አለመሆኑን ነው። ክርስትና የሚያስተምረው ወንድና ሴት «በክርስቶስ አንድ ሰው» መሆናቸውን ነው (ገላ 3:28)። በ1ጴጥ 3:7 ላይም ሚስቶች «ደካማ ፍጥረት ስለሆኑ» የሚለው ከወንድ ደካማነት አንጻር የበለጠ ደካማ ናቸው ሲል ነው እንጂ በወንድ የሌለ የደካማነት ዓይነት (ባሕርይ) በሴቶች አለ ለማለት አይደለም።¹⁴²

ከዚህ አጭር ትንታኔ በመነሣት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሴቶችን አገልግሎት በሚመለከት ይህ ጸሐፊ ሦስት መረዳቶችን ያቀርባል።

¹⁴² «Likewise, ye husbands dwell with *them* according to knowledge, giving honor unto the wife, as unto the weaker vessel, and as being heirs together of the grace of life; that your prayers be not hindered». (KJV). «as the weaker partner» (NIV).

ደካማ ለሚለው የግሪክ ቃል *Skeuos* ነው። ይህ ደግሞ ለምሳሌ በ1ቆሮ 4:7 «ይህ መዝገብ በሽክላ ዕቃ ውስጥ» እንደሚለው ለሰው ሁሉ (ለወንድና ለሴት) ነው። *Skeuos* is an old and common word for vessel, furniture, utensil (Mat 12:29; 2Ti 2:20). Here both husband and wife are termed vessels or “parts of the furniture of God’s house” (Bigg).

1. መለኮታዊ የአፈጣጠር ሥርዓት

መለኮታዊ የአፈጣጠር ሥርዓት የወንድ ቀዳሚነት የሴት ተከታይነት ነው። ወንድ በመፈጠር ቀዳሚ ወይም በኩር መሆኑ የአፈጣጠር ቅደም ተከተል ነው። ከዚህም የተነሣ ወንድ የሴት ራስ ነው። ለዚህም የተስጠው ምሳሌ ክርስቶስ ኢየሱስ የቤተ ክርስቲያን ራስ እንደሆነ ሁሉ ነው። ይህ አሠራር ማለትም የወንድ ቀዳሚነትና የሴት ተከታይነት (ወንድ የሴት ራስ መሆኑ) በቤትም ሆነ በቤተ ክርስቲያን የተጠበቀ ነው። ስለሆነም ሴት በወንድ ላይ እንድትሰለጥን አልተፈቀደላትም። ሥልጣንንም ከወንድ ልትቀማ ወይም ገዥው ልትሆን አይገባትም።

2. በውደቀት ወይም በመተላለፍ ቀዳሚነት

በውደቀት ወይም በመተላለፍ ቀዳሚ የሆነችው ሴቷ ነች። ይህ እውን ሆኖ፡-

- በ1ጢሞ 2:15 «ነገር ግን ... ትድናለች» የሚለው ቃል ከሚከለክለው ዐረፍተ ነገር ጋር ተያይዞ የቀረበ ስለሆነና
- ዝም ትበል በተባለበት 1ቆሮንቶስ እንድትናገር የሚፈቅድም ስላለ (1ቆሮ 11)

ሴት ሥልጣንን በማክበር፣ ቀዳሚነትን ለወንድ በመስጠት፣ ወንድ ራስ መሆኑን በመቀበል እስከ ሆነ ድረስ ማገልገል የምትችል መሆኑን የሚያመለክት ነው። ይህ ደግሞ በተለይ ከሚቀጥለው ሦስተኛ ነጥብ አንጻር ጉልህ ይሆናል።

በተለይ ስለ እገልግሎት ስናነሣ ማስተዋል ያለብን «ሴቶች በሚገባ ልብስ ከዕፍረትና ራሳቸውን ከመግዛት ጋር ሰውነታቸውን ይሸልሙ እግዚአብሔርን እንፈራለን የሚሉ ሴቶች እንደሚገባ መልካም በማድረግ እንጂ በሽሩባና በወርቅ ወይም በዕንቁ ዋጋቸው በከበሩ ልብስ አይሸሉም» (1ጢሞ 2:9-10) የሚለውን ነው። የሚያገለግሉ ሴቶች ራስን በመግዛት ሰውነታቸውን በሚገባ በሥርዓት በመሸለም እንዲያገለግሉ ይገባል። ይህም ጭምትነትን፣ ሥልጣንን ማክበርንና ሥርዓት መጠበቅን ያመለክታል።

3. የጸጋ ስጦታ መሰጠት

መንፈስ ቅዱስ ለወንዶችና ለሴቶች የጸጋ ስጦታዎች የሚሰጠው ራሱ እንደወደደ እያካፈለ ነው። መንፈስ ቅዱስ ጸጋን ለማንና ለምን እንደሚሰጥ የሚያውቅ አርሱ ነው። አርሱ ነጻ አምላክ ነው። አሠራሩ ከቃሉ በሚቃረን መንገድ አይሆንም።

ቀደም ሲል በብሉይ ኪዳን በኢዩሔል 2:28-32 የጸጋ ስጦታ እንደሚሰጥ በወንዶችና በሴቶች ላይም እንደሚሆን የተነገረው በሐዋ 2 ተፈጽሞ እናየዋለን። ከመንፈስ ቅዱስ መውረድ ጋር የእግዚአብሔር መንፈስ ሴቶችን ቢቀባ የቤተ

ክርስቲያን ድርሻ በአርግጥ ጸጋው እንዳላቸው በፍራቸው መመዘንና ማሰማራት መሆን ይኖርበታል። «እግዚአብሔር ያነጸውን አንተ አታርከሰው» እንደተባለው።

በማጠቃለያ ከሴቶች አገልግሎት ጋር በተያያዘ መሰልጠን ማለት በራስ ሥልጣን ማድረግ፣ የሌላውንም ሰው ቃል አለመቀበል፣ በተለይ በወንድ ላይ መግዛት የሚለውን ያመለክታል። ወንድ የሴት ራስ መሆኑ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ግልጽ ነው። ሴት በወንድ ላይ ራስነት (የበላይነት) የላትም። ሴት በተሰጣት ጸጋ እንደተሰጣት የጸጋ ስጦታ በሥርዓት ማገልገል ልትከለክል አይገባም። ስለሆነም እያንዳንዷ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን በውል የሴቶችን አገልግሎት ተገንዝባ በደረሰችበት መረዳት ሴቶችን በማክበር በአገልግሎት ማሰማራት ተገቢ ይሆናል።

ሴቶች በጉባኤ ሲያስተምሩ የወንድ ራስነት ወይም መሪነት በእግዚአብሔር የተመሠረተ መሆኑን በማመንና በመቀበል ነው። ስለሆነም ሴቶች በሌላ ሥልጣን ሥር ሆነው እንደሚያገለግሉ ማሳየት (መረዳት/ ማስተዋል) አለባቸው።¹⁴³ ሴት የምታገለግለው በሥልጣን ሥር ሆና እንጂ ልትሰለጥን ወይም ሥልጣንን ልትቀማ አልተፈቀደም።

ይህ ሆኖ ሳሰ ልብ ማለት የሚያስፈልገን የአሠራር ቁም ነገሮች አሉ። ቤተ ክርስቲያን የምትገኘው በኅብረተሰብ ውስጥ ሊሆን በሁሉም ዘንድ እንደሚታወቀው በየኅብረተሰቡ ያለው የአኗኗር ሁኔታ፣ አስተሳሰብና አመለካከት የተለያዩ ነው። ክርስትና በኅብረተሰብ ውስጥ የሚገለጥ፣ ለኅብረተሰቡ መልካም ምሳሌ የሚሆኑ ባሕርያትና አኗኗርን የሚያሳይ ከኅብረተሰብ ወይም ከባሕል በላይ የሆነ የሕይወት መንገድ ነው።

በአንዳንድ አገሮች ያሉ ወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት ስለ ሴቶች አገልግሎት እምብዛም ጥያቄ አይሆንባቸውም። በሌሎች ብዙ ሀገሮች ደግሞ ጥያቄው መጽሐፍ ቅዱስ ይፈቅዳል ወይስ አይፈቅድም? የሚል ብቻ አይደለም። ከባሕልና ከቆየ የአሠራር ልማድ ጋር በማያያዝና መጽሐፍ ቅዱስንም ድጋፍ አድርጎ በጠጥቀስ የሴቶች አገልግሎት የተፈቀደ እንዳይደለ አድርገው የሚያቀርቡ በጣም ብዙ ናቸው። ሀገራችን በመጀመሪያው ክፍል ካሉት ይልቅ በሁለተኛው ወገን ለተመደቡት ቅርብ ነች። በሀገራችንም ውስጥ እንኳ በተለያዩ ቦታዎች ከተሞችና አካባቢዎች መካከል በዚህ ላይ ያለው መረዳት የተለያየ ነው። እንግዲህ ምን እናድርግ?

በመጀመሪያ ደረጃ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች የሴቶችን አገልግሎት በጥንቃቄ ሊይዙት ያስፈልጋል። ርዕሱን መፍራት ወይም መሸፋፈን አይበጀም። በሌላም

143 in all circumstances - in her demeanor, her dress, her conversation, in public and in the family circle - should recognize her subordination to him. The particular thing here referred to is, that if the woman is inspired, and speaks or prays in public, she should by no means lay aside the usual and proper symbols of her subordination. The danger was, that those who were under the influence of inspiration would regard themselves as freed from the necessity of recognising that, and would lay aside the "veil," the usual and appropriate symbol of their occupying a rank inferior to the man. This was often done in the temples of the pagan deities by the priestesses, and it would appear also that it had been done by Christian females in the churches. (Barnes on 1Cor 11:3).

በኩል እንዲያው በድፍረት «ማንም ምንም ቢል እቀጥልበታለሁ» በማለት ቀድሞ ባልተሰማሩበት አገልግሎት ተቻኩሎ ሴቶችን ማሰማራቱ ከጥቅሙ ጉዳቱ ሊያይል ይችላል። በአንድ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስለ ሴቶች አገልግሎት በመረዳት ወይም በአመለካከት ልዩነት ላይ የጀመረ መቃቃር አድጎ የቤተ ክርስቲያንን መከፋፈል ሊያስከትል ይችላል።

እንግዲያውስ አስቀድሞ የመጽሐፍ ቅዱስን እውነት በትክክል መረዳት፣ ከዚያም የቤተ ክርስቲያን መሪዎችና አገልጋዮች በጉዳዩ ላይ እየጸለዩ፣ በልብ ስፋት ቃሉን እየመረመሩ ሁሉም ወደ ተመሳሳይ መረዳት እስኪደርሱ መመካከር ይበጃል። ቀጥሎም ይህን መረዳታቸውን በቂ ጊዜ ወስደው ለምእመኑ በማስረዳት በመግባባትና በፍቅር ሊደርጉት ያስፈልጋል። ይህም ለአገልግሎት ጥሪው አለን በሚሉ ሴቶች ወይም የእነርሱን መሾም በሚደግፉ አባሎች ሳይገፋፉ መሆን ይገባዋል። ይህ ሲሆን ቀስ በቀስ እውነቱ እየወጣና እየተገለጠ ይሄዳል። እንዲሁም ከዚህ እውነት ጋር የእግዚአብሔር መንፈስ ሲሰማማና ሀሳቡንም ሲያደርግ ማየት ይቻላል።

14.6 የአገልጋይ መጠለፊያዎችና ሙሉ ደምወዝ

የዘላለም ሕይወት የሚገኘው በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን በጸጋ ስለሆነ ደንንነት ለማግኘት ከሰው በኩል የሚፈለግ በጎ ተግባር ወይም አገልግሎት የለም። መዳን በእግዚአብሔር እንዲሁ የሚሰጥ ነጻ ስጦታ ነው። በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን ዳግመኛ የተወለደ ሁሉ ደግሞ እምነቱን በሥራ ይገልጻል። ይህ የመዳን ውጤት የሆነው ሥራ በአጠቃላይ በጎ ተግባርና የወንጌል አገልጋይ መሆንን ያጠቃልላል። የወንጌል አገልጋይ መሆን ማለት በአጭሩ እግዚአብሔር የሚጠቀምበት መሣሪያ መሆን ማለት ሲሆን ይህም እርሱን ከመውደድ የተነሣ የሚደረግ አገልግሎት ነው።

ስለ በጎ ተግባር በክፍል 5 ምዕራፍ 17 የቀረበ ሲሆን በዚህ ክፍል የምንመለከተው ስለ አገልጋይነትና በታማኝነት በማገልገል ስለሚገኘው ሙሉ ደምወዝ ነው። ይሁን እንጂ አገልጋዮች ሙሉ ደምወዝ እንዳይቀበሉ መሰናክሎች ደግሞ አሉባቸው። እስቀድመን ስለነዚህ የአገልጋይ ዋና መጠለፊያዎች ወይም ፈተናዎች እንመለከታለን።

14.6.1 መጠለፊያዎች (ወጥመዶች)

በመልካም ጅማራ የተነሡ አገልጋዮች አጨራረሳቸው እንደ አጀማመራቸው የማይሆንበት ጊዜ ጥቂት አይደለም። ገና በሕይወት እያሉ ታይተው የጠፉ መብራቶች፣ «ዘይታቸው ያለቀ» መቅረቢያ የሚመስሉ ጥቂቶች አይደሉም። ለአገልጋዮች ተጠላልፈው መውደቅ ቢያንስ አራት ዋና ምክንያቶችን ከመጽሐፍ ቅዱስ መገንዘብ ይቻላል።

ከመጽሐፍ ቅዱስና ከታሪክም እንደምንማረው አብዛኛውን ጊዜ አገልጋዮች ራሳቸውን በራሳቸው እያታለሉና እየደለሉ ቀስ በቀስ በእነዚህ መጠለፊያዎች ተጠልፈው ይወድቃሉ። ከክፉ ድርጊት ሁሉ በስተጀርባ «እስቀድሞ ኃጢአትን ያደረገው» «የሐሰት አባት» እንዳለ ቢታወቅም አገልጋዮች ለራሳቸው ውድቀት፣ ዳር ላለመድረስና በመልካም ሽምግልና ላለመጨረስ የራሳቸው ድርሻ ትልቅ ነው፤ ተጠያቂዎችም ናቸው። ይህ ክፍል አገልጋዮችን ከዚህ ለመጠበቅ እንዲረዳ ታስቦ የተዘጋጀ ነው።

ሀ. ትዕቢት፡- «በበረታ ጊዜ ለጥፋት ልቡ ታበዩ»

የመሪዎች ትዕቢት ከእግዚአብሔር ዘንድ ቁጣን ያስከትላል። ትዕቢት ሰው ለራሱ የሚሰጠው ከበሬታ፣ አንቱታ ነው። ሰው ስለ ራሱ ያለው የተሳሳተ ግምት ነው። ትዕቢት ያለ እኔ ሥራው አይሠራም ብሎ ማሰብ ነው። «እኔ» ብሎ የሚናገር ግን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። «ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና» (ዮሐ 15:5) እንዳለ ሁሉን ማድረግ የሚቻለው ያው እርሱ ብቻ ነውና።

ትዕቢት ከመታረም ያግዳል፤ ራስን ምክርና ተግሣጽ ከመቀበል በላይ አድርጎ ይቆጥራል። ትዕቢት ሌላ ከእርሱ የሚሻል ሰው ይኖራል ብሎ እንዳያስብ፤ ሰው የራሱን ድካም እንዳያይና በድካሙ እንዳይመካ ያደርጋል። ትዕቢት ቦታው፣ ሥልጣን፣ ወንበሩ፣ ማዕረጉ፣ ወዘተ ይገባኛል ባይነቱ ነው።

ቆሬ እግዚአብሔር ወደ እርሱ ያቀረበው የሌዊ ወገን ቢሆንም ያልተሰጠውን የክህነት እገልግሎት በመፈለግ አመጸ (ዘኁ 16:8-10)። ያዘያን ገና ከአሥራ ስድስት ዓመቱ ጀምሮ እግዚአብሔር ያከበረው ንጉሥ ነበር ግን ትዕቢት አሸነፈው። እግዚአብሔር የሰጠው ሳይበቃው ያልተሰጠውን የክህነትን እገልግሎት ፈለገ። የእግዚአብሔርም ቃል «ነገር ግን በበረታ ጊዜ ለጥፋት ልቡ ታበየ፤ አምላኩንም እግዚአብሔርን በደለ ወደ መቅደስ ገብቶ በዕጣን መሠዊያ ላይ ዐጠነ» (2ዜና 26:16) ይላል።

ሳኦል በንጉሥነቱ መጀመሪያ አካባቢ ለንጉሥነት ለመሾም በተፈለገ ጊዜ (ለዚህ ቦታና ኃላፊነት አልበቃም በሚል ስሜት) በዕቃ መካከል የተሸሸገ ሰው ነበር (1ሳሙ 10:22)፤ ማዳን ሁሉ ከእግዚአብሔር እንደሆነ የተረዳ «እግዚአብሔር ለእስራኤል ማዳንን አድርጎአልና» (11:13) በማለት እግዚአብሔርን ያከበረ ሰው ነበር። አሞናውያንን በመታ ጊዜ ሳኦል ራሱን ትንሽ አድርጎ የቆጠረ ሰው፣ ትንሽነቱን ያወቀ ሰው ነበር (9:21፣ 15:17)። ሳኦል መልካም የትሕትና አጀማመር ነበረው። ግን ብዙም ሳይቆይ ሳኦል ለራሱ «የመታሰቢያ አምድ» አቆመ (15:12)። በሰናዖር ሜዳ «ሰማችንን እናስጠራው» (ዘፍ 11:4) ብለው «ወደ ሰማይ የሚደርስ ግንብ» ለመሥራት እንደ ጀመሩት ሰዎች ለራሱ ስምና ዝና የሚሆን አምድ መሥራት ጀመረ። እግዚአብሔርን ማክበር ረሳ። ሰው ልቡን ከእግዚአብሔር ማራቅ ሲጀምር አኬሴሎምም «ለሰሜ መታሰቢያ የሚሆን» ብሎ እንደ ሠራው ዓይነት «የአኬሴሎም መታሰቢያ» ሐውልት (2ሳሙ 18:18) ለሰሙ መታሰቢያ መትክል ይጀምራል።

የናባጥ ልጅ ኢዮርብዓም ዝቅ ካለ ስፍራ (1ነገ 11:11) እግዚአብሔር አንሥቶ በእስራኤል አሥር ነገድ ላይ እንዲነግሥ ያደረገውና ታላቅ ተስፋ የሰጠው፣ ከሞት ያዳነው ሰው ነበር (1ነገ 11)። እግዚአብሔር ወደ ንጉሥነት ካመጣው በኋላ ግን ኢዮርብዓም መንግሥቱን ለማጽናት ክፉ የሆነውን የአሕዛብን መንገድ ጣዖት አምልኮ አስጀመረ (12:25-33)። ከክፉ መንገዱ ይመለስ ዘንድ እግዚአብሔር መልእክተኛ ነቢይ ቢልክበትም እንኳ ኢዮርብዓም ልቡን አደነደነ። ራሱም «ለኮረብታ መስገጃዎች ካህን» አደረገ። በእግዚአብሔር ፈቃድ ንጉሥ ሆኖ ሳለ ለእስራኤል ታላቅ ወድቀት ያመጣ ሰው ነው። ይህም ሆኖ እግዚአብሔር ግን በንጉሥነት ለሃያ ሁለት ዓመት እንዲቆይ ፈቀደለት (14:20)።¹⁴⁴

ሕዝቅያስ ምንም ያህል በእግዚአብሔር ፊት መልካም ነገር ያደረገ የይሁዳ ንጉሥ ቢሆንም በልቡ ግን ትዕቢት ነበረበት። ሕዝቅያስን እግዚአብሔር ይፈትነውና በልቡ ያለውን ያውቅ ዘንድ ተወው¹⁴⁵ (32:31)። ሆኖም ሕዝቅያስ ንስሐ ገብቷል።

¹⁴⁴ በእነዚህ ሃያ ሁለት ዓመታት የናባጥ ልጅ ኢዮርብዓም ከእግዚአብሔር ጋር የመቀራረብ በእርሱ የመኖር ሥልጣን አልነበረውም ግን የወንጌር ሥልጣን ነበረው ማለት ይቻላል።

¹⁴⁵ እግዚአብሔር ፈተናን የሚፈቅደው ሰውን ለማሰናከል ወይም ለመጣል አይደለም። በሰው ልብ ያለውን ለማወቅ እንጂ (ዘፍ 22)። እግዚአብሔር ለዎችን የሚፈትነው

በእርሱ ዘመን ኢየሩሳሌም ከእግዚአብሔር ቁጣ ያመለጠችው ሕዝቅያስ ከትዕቢቱ ንስሐ በመግባቱ ነው (2ዜና 32:26)።

በንጉሡ በሕዝቅያስ ቤት አዛዥ የነበረው ሳምናስ (2ነገ:19:2) ልቡ በታበዬ ጊዜ እንደ «ችንካር» ተተክያለሁ ብሎ ካሰበበት ሹመት እግዚአብሔር እንደ «ኳስ» አንከባለለው (ኢሳ 22:15-25)። እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቀወማልና መቃብሩንም ባስወቀረው መቃብር ሳይሆን በተጣለበት ምድር ሆኗል።

እንግዲህ በታሪክ ውስጥ በብዙ መልኩ እንደታየው ሰው በሥልጣን እያደገ ሲሄድ ወደ አገልጋይነት ዝቅ ከማለት እየራቀ፣ በእርሱና በቅርቡ ባሉ አገልጋዮች መካከል እንኳን የሥልጣን እርከን እያበጀ ይሄዳል። ሰዎች በመጀመሪያው ጊዜ «ሥራውን አልችሰውም» ብለው እንደ ሳኦል ያልተሸሽጉትን ያህል በሥልጣኑ ከወጡ ከጥቂት ዓመታት በኋላ ሰራሳቸው ስም መታሰቢያ ማቆም፣ ሌሎች ከእነርሱ የተሻሉ እንዲያድጉ እንደሚችሉን የመቀንጠስ ባሕርይ ተጠናውቷቸው ይታያል። ይሁን እንጂ እግዚአብሔርን በመፍራትና በመልካም አኗኗር እግዚአብሔርን አክብረው ያለፉም ጥቂቶች አይሆኑም።

እግዚአብሔር ሰው ሁሉ ይልቁንም መሪዎች እስከ መጨረሻ እስከ ሽምግልና እርሱን በመፍራት እንዲመላለሱ ይፈልጋል። ያለዚያ የእርሱን «የልብ ፈተና»¹⁴⁶ አያልፉትም። ሕዝቅያስ አላለፈም።

ለ. ሴላኝነት

ንጉሡ ሰሎሞን ሽምግልናው ያላማረ ንጉሥ ነበር። በ1ነገ 11:4 እንደተገለጸው፡- «ሰሎሞንም ሲሸመግል ሚስቶቹ ሌሎችን አማልክት ይክተል ዘንድ ልቡን አዘነበሉት? የአባቱ የዳዊት ልብ ከአምላኩ ከእግዚአብሔር ጋር ፍጹም እንደነበረ፤

በሰዎች ልብ እግዚአብሔርን መፍራት እንዲሆን (ዘጸ 20:20)፣ የሰው የዘመኑ አፈጻጸም መልካም እንዲሆን (ዘጸ 8:2፣ 16) ነው። ሰይጣን የሚያመጣው ፈተና (temptation) ግን ለማሰናከልና ለመጣል ነው (1ቆሮ 7:5)። «ማንም ሲፈተን፡- በእግዚአብሔር እፈተናለሁ አይበል፤ እግዚአብሔር በክፉ አይፈተንምና፤ እርሱ ራሱስ ማንንም አይፈትንም» (ያዕ 1:13) ይላል።

¹⁴⁶ እግዚአብሔር ሰውን በክፉ አይፈትንም። በክፉ የሚፈትነው ራሱ ክፉ የሆነው ጠላት ዲያብሎስ ነው። የጠላት ፈተና ግቡ ሰው ከአምላኩ እንዲለይ ነው። በክፉ የሚፈትነው ሰው ራሱን በራሱ ነው፤ ከውስጡ ባለው ክፉት ይሳባል፤ ይፈተናል። የእግዚአብሔር ፈተና ለመጣል አይደለም በውስጥ የታመቀውን የተደበቀውን ቅንጣት ለመግለጽ እንጂ። የክፉት ቅንጣት ተደብቆ ቢሆን ምቹ ህኔታ «እርጥበት» ሲያገኝ የተቆረጠው ይቆጠቀጣል፤ ድርድርንም ከነሥሩ አልተነቀለም ነበርና። እግዚአብሔር ለእስራኤላውያን በምድረ በዳ መናፈስ ሲሰጥ «አምላክህ እግዚአብሔር፤ ይፈትንህ ዘንድ፤ በልብህም ያለውን ትእዛዙን ትጠብቅ ወይም አትጠብቅ እንደሆነ ያውቅ ዘንድ፤ ሊያስጨንቅህ በእነዚህ በእርባ ዓመታት በምድረ በዳ የመራህን መንገድ ሁሉ አሰብ» (ዘጸ 8:2) ይላቸዋል። ይህ መፈተንና ማስጨነቅ እስራኤላውያን በውስጥ ልባቸው በእግዚአብሔር ላይ መታመናቸውን ለማየት ነበር።

የሰሎሞን ልቡ እንዲሁ አልነበረም»። ማመንዘር የባዕድ አምልኮ የመጀመሪያው እርምጃ ነው። መቸም ሰሎሞን ከምድር ነገሥታት ሁሉ ወደር ያልተገኘለት ንጉሥ ነበር። ንህምያ ሲናገር ሰሎሞን «... በብዙ አሕዛብ መካከል እንደ እርሱ ያለ ንጉሥ አልነበረም ከአምላኩ ዘንድ የተወደደ ነበረ፤ እግዚአብሔር በእስራኤል ሁሉ ላይ አንግሦት ነበር፤ እርሱንም እንኳ እንግዶች ሴቶች አሳቱት» (ነህ 13:26) ይላል።

አካላት፡ መሃዳ. የሚያለዩ

ንጉሥነት ስጦታ ነው። ሴሶኝነት የሥጋ ሥራ ነው። ራስን መግዛት ደግሞ የመንፈስ ፍሬ ነው። እግዚአብሔር የንጉሥነት ስጦታን ሲሰጥ ራስን የመግዛት መንፈስንም አብሮ ይሰጣል። ግን ይህ ራስን መግዛት በሰው ሕይወት ውስጥ ፍሬው እየታየና እያደገ የሚሄደው ሰውየው ከመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የማፍራት አሠራሩ ጋር የተስማማ እንደሆነ ነው። እግዚአብሔር ሰሎሞንን ያማረ ሽምግልና እንዲኖረው ብዙ ጊዜ መክሮታል፤ አስጠንቅቆታል። «ሁለት ጊዜም ከተገለጠለት፤ ሌሎችንም አማልክት እንዳይከተል ካዘዘው ከእስራኤል አምላክ ከእግዚአብሔር ልቡን አርቆአልና ...» (1ነገ 11:9-10) ተብሎበታል።

ሰሎሞን ስለ ጋለሞታ ሲናገር «ልብህ ወደ መንገድዋ አያዘንብል፤ በጎዳናዋ አትሳት» (ምሳ 7:26) ያለ እንዲሁም ሴቶች (ዝሙት) የነገሥታትን መንገድ ያጠፋሉ (ምሳ 31:3) ብሎ የጥበብ ቃል የተናገረ ሰው ነው። ግን ምክሩን ለራሱ አላዋሰውም።

«አታመንዝር» ብሎ ሕግን ለእስራኤል ሕዝብ የሰጠ እግዚአብሔር ነገሥታትም ቢሆኑ ሚስቶችን በማብዛት ልባቸው እንዳይስት አዝዟል (ዘዳ 17:17)። ነገር ግን የእግዚአብሔርን ቤት የሠራ ታላቅ ሰው፤ «ይድድያ» የተባለ ይህ ሰው፤ በጥበቡ ሰዎች ነፍስ ያልቀረላቸው ሰው፤ ሰሎሞን እንኳን በሴሶኝነት ጋጢአት ወደቀ፤ ሳተ። እንዲሁም በኢየሩሳሌም የሚያመነዝሩ ነቢያት ነበሩ (ኤር 23:14) ቅጣት ግን አለባቸው (ቁ.11)።

ሥልጣን በአግባቡ ካልተያዘ ለሴሶኝነት ምቹ ሁኔታን ያመቻቻል። ሥልጣን ሲኖር እንደ ዳዊት «ልኮ ስለ ሴቲቱ ጠየቀ» (2ሳሙ 11:3)፤ «መልእክተኞችን ልኮ አስመጣት» (ቁ.10)፤ «አሪዮንን ስደድልኝ» (ቁ.6) እንዲሁም «ጽኑ ሰይፍ ባለበት በፊተኛው ስፍራ አቁሙት» (ቁ.15) ብሎ ማዘዝ ቀላል ይሆናል። «ያ ሰው አንተ ነህ» (12:7) ተብሎ መጋለጥ ግን አይቀርም። በድብቅ የተሠራው በአደባባይ ይገለጣል። ማመንዘር ባለበት የቤተሰቡ ሰላም ይታወካል። ለዚህም የንጉሡ የዳዊትና የልጆቹ ሕይወት ምስክር ነው። ማመንዘር ባለበት ብጥብጥ ይከተላል (2ሳሙ 12:15)።

ዝሙት በአጭር ቃል ከጋለሞታ ጋር አንድ ሥጋ መሆን ማለት ነው (1ቆሮ 6:16)። ዝሙት የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ የሆነውን ሥጋ የጋለሞታ ብልት (ሥጋ) ማድረግ ነው (6:15፤ 19-20)። ስለሆነም የሚያመነዝር ሰው እግዚአብሔርን የናቀ ሰው ነው። (1ተሰ 4:8)። ቅጣቱንም ከእግዚአብሔር ይቆጠላል (4:6፤ ዕብ 13:4)። ስለዚህ ከዝሙት መራቅ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው። ከዝሙት መራቅ በውስጣችን ካለው ከቅዱሱ የእግዚአብሔር መንፈስ ቅድስና ባሕርይ ጋር መስማማት ነው።

ሐ. «ወንጌልን ለማትረፊያ» ማድረግ

እግዚአብሔርን መምሰል ለማትረፊያ የሚያደርጉ ሰዎች- ለሰጡት አገልግሎት ዋጋ የሚሆን ገንዘብን የሚመኙ፣ ያለኝ ይበቃኛል የማይሉና ጠንቋይ የነበረው ሲሞን ሐዋርያው ጴጥሮስን እንደጠየቀው (ሐዋ 8:9-24) የእግዚአብሔርን የጸጋ ስጦታ (ቅባት) ለሰዎች በመስጠት ገንዘብ የሚቀበሉ ናቸው።

ገንዘብን መውደድ ጣዖትን ማምለክ ነውና (ቆላ 3:5)። አገልግሎት በእርግጥ እግዚአብሔርን ሳይሆን ገንዘብን በመውደድ ከሆነ ትልቅ ወጥመድ ይሆናል። «ስለ ገንዘብም መመካት ከዓለም ስለ ሆነ እንጂ ከአባት ስላልሆነ፣ ማንም ዓለምን ቢወድ፣ የአባት ፍቅር ከእርሱ ውስጥ የለም» (ዮሐ 2:15-16)። «ገንዘብን መውደድ የክፋት ሁሉ ሥር ነውና፣ አንዳንዶችም ይህን ሲመኙ ከሃይማኖት ተሳስተው በብዙ ሥቃይ ራሳቸውን ወጉ» (1ጢሞ 4:10) ይላል።

«ወንጌልን የሚለብኩ ከወንጌል ቀለብ እንዲቀበሉ ጌታ ደንግኝክል» (1ቆሮ 9:14)። ይህ የብሉይም ሆነ የአዲስ ኪዳን ትእዛዝ ነው (9:3-18)። ሐዋርያው ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ ሲጽፍለት «ምግብና ልብስ ከኖረን ግን፣ እርሱ ይበቃናል» (1ጢሞ 6:8) ብሎታል። ምክንያቱም «እግዚአብሔርን መምሰል ግን የአሁኑና የሚመጣው ሕይወት ተስፋ ስላለው ለነገር ሁሉ ይጠቅማል» (4:8)። የእግዚአብሔር ሰው የአገልጋይነቱን ደረጃ እግዚአብሔርን በሚመስል አኗኗሩ እንጂ በብልጥግናው (ሀብቱ) መጠን ሊለካው አይገባም። ገንዘብን በሚመለከት አገልጋይ ቢቻለውስ መብቱን የማይጠቀም ቢሆን ይመረጣል (1ቆሮ 9:12)።

ሐዋርያው ጳውሎስም በዘመኑ በጣም የተማረና የሕግ አዋቂ ሆኖ ሳለ ለመተዳደሪያው ግን በሰው ዘንድ «የተናቀ» በሚባል በእጅ ሙያ- ድንኳን መስፋት ላይ ተስማርቶ ነበር። ሌትና ቀን ይደክም ነበር (2ተሰ 3:8-9)። ይህም በሰዎች ላይ ሳይከብድ ለመኖርና በመሥራትም ምሳሌ ለመሆን ነው (2ቆሮ 11:7-9)።

እንግዲህ በእግዚአብሔር አገልግሎት ለመትጋት ምክንያቱ «መጥፎውን ረብ በመመኘት» ወይም ገንዘብን በመናፈቅ (1ጴጥ 5:2) ጨርሶ መሆን የለበትም። የአገልግሎት ማትጊያ ምክንያቱ ገንዘብ ወይም ጥቅማ ጥቅም አይደለም። እግዚአብሔርን መምሰል የበለጠ ገንዘብን የማግኛ መንገድ አድርገው የሚቆጥሩ ሰዎች በእጅጉ ተሳስተዋል (1ጢሞ 6:5)። አዎ፣ በእግዚአብሔር ደስ ለሚሰኙና ያለኝ ይበቃኛል ለሚሉ እግዚአብሔርን መምሰል ማትረፊያ ነው (6:6)።

ሲሞን «ታላቁ የእግዚአብሔር ኃይል ይህ ነው» (8:10) የተባለለት በጥንቆላ ሕዝቡን ሁሉ የሚያስገርም ጠንቋይ ነበር። በፊሊጶስ ስብከት በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አምነው ከተጠመቁት ጋር ሲሞንም ተጠምቆ ፊሊጶስን ይተባበር የነበረ ሰው ነው። ግን «ሲሞንም በሐዋርያት እጅ መጫን መንፈስ ቅዱስ እንዲሰጥ ባየ ጊዜ ገንዘብ አመጣላቸውና፡- እጄን የምጭንበት ሁሉ መንፈስ ቅዱስን ይቀበል ዘንድ ለእኔ ደግሞ ይህን ሥልጣን ስጡኝ አለ» (8:18-19)። መንፈስ ቅዱስን በገንዘብ ለመቀበል ማሰብ እንዲሁም ከመንፈስ ቅዱስ የሆነ ሥልጣን (ወይም ጸጋን) ለሰው በገንዘብ ለመስጠት መሞከር «በመራራ መርዝና በዓመፅ እስራት» (8:23) መያዝ ነው። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ በገንዘብ አይሸጥም፣ አይገዛምም።

የእግዚአብሔርን ጸጋ በገዝብ የሚለውጡና የሚሸጡ በነጻ የተቀበሉትን የሚቸበችሱ ሰዎች ለራሳቸው ጥቅምና ዝናቸውን የሚያሳድጉ ናቸው። በተቀበሉት መካከላት ነግዶ ማትረፍ ከሁሉም ታማኝ አገልጋይ የሚጠበቅ ቢሆንም ወንጌል ግን የገገድ ሥራ አይደለም።

መ. ቅንፃት - «ኑ፣ በምላስ እንምታው» (ኤር 18:18)

በአገልግሎታቸው እግዚአብሔር ዝናቸውን ያወጣላቸው አገልጋዮች በቀላሉ «የሚጠናውታቸው» ችግር ቅንፃት ነው። ከእነርሱ የበለጠ ዝና የሚወጣለት ሰው እንዳይወጣ ገና አበቃቀሉን አይተው ችግሩን መንቀል ይፈልጋሉ። የሚበሩ ርግቦች ላባቸው ቢነቀል ደጅ የሚውሉ «ዶሮዎች» እንደሚመስሉ ሁሉ ቅንፃት ላባን ከመንቀል አይመለስም። ይህም የራስን መፈለግ ነው (ያዕ 3:14-16)። ቅንፃት አኔን አልፎ በእናንተ እንዴት ተናገረ ማለት ነው (1ነገ 22:24)።

ቅንፃት፣ አድመኝነትና ጥላቻ የአንድ ቤት ሦስት ክፍሎች የሆኑ የመግደል ጉብኝቶች ናቸው። ቅንፃት ክፍል ውስጥ የገባ ሰው ወደ አድመኝነትና ጥላቻም ክፍሎች ይዘልቃል። የጥላቻ መጨረሻው ደግሞ መግደል ነው (ሮሜ 1:29)። የቅንፃት ኃይል እጅግ ክፉ ነው። «በቅንፃት ፊት ግን ማን ይቆማል?» (ምሳ 27:4) እንደተባለ «ቅንፃትና አድመኝነት ባለበት ስፍራ፣ በዚህ ሁከት ክፉ ሥራ ሁሉ አሉና» (ያዕ 3:16)።

የካህናት አለቆች ጌታ ኢየሱስን ለሞት አሳልፈው የሰጡት በቅንፃት ነው (ማቴ 27:18)። የዮሴፍ ወንድሞች በወንድማቸው «ቀኑበት» (ዘፍ 37:11)፣ ጠሉት (8) ሊገድሉት ተማከሩ (18)። ነቢይቱ ማርያም (ዘጸ 15:20) ነቢዩ ሙሴን በምላስ የመታችው በአገልግሎቱ ቀንታ ነው (ዘኁ 12:2)። ከተሸሸገበት ከዕቃ መካከል ወጥቶ ለንጉሥነት የተቀባው ሳኦል የንጉሥነቱን አብላጫውን ዘመን አንድ ብላቴና ዳዊትን ሊያሳድድ፣ ክፉ ወሬ ሲያስወራበትና ሊገድለው ሊያሥርበት የኖረው ስለ ቀናበት ነው። ነቢዩ ኤርምያስን የሚቃወሙ ሰዎች «ኑ በኤርምያስ ላይ አሳብን እናስብ። ኑ በምላስ እንምታው፣ ቃሉንም ሁሉ አናድምጥ አሉ» (ኤር 18:18)።

ቅንፃት ሌሎችን በመጋረድ ለመታየት መፈለግ ነው። ሌሎችን ዝቅ በማድረግ ከፍ ብሎ ጎልቶ ለመውጣት መፈለግ ነው። ስለሆነም የቅንፃት ሁለተኛው ገጽታ ካለበት ቦታ ላለመውረድ በፍርሃት መዋጥና «የመከላከል እርምጃ» መውሰድ ነው። ስለዚህ ክርስቲያኖች ሁሉ በአጠቃላይ በተለይም ደግሞ ከፍ ባለ ቦታ የተቀመጡ መሪዎች በቅንፃት ተጠልፈው እንዳይወድቁ ራሳቸውን መጠበቅ አለባቸው (ሮሜ 13:13፣ 1ኤጥ 2:1)።

በእውነት ቃል ላይ የሚነሣ ሴራ እግዚአብሔር በቀባቸውና የእግዚአብሔር መልእክተኞች በሆኑ ሰዎች ላይ ከፍ ብሎ የሚታይ አድመኝነት ነው። እንደ ቀስት በተገተሩ ምላሶች ሐሰትን የሚናገሩ ሰዎች (ኤር 9:3) በምላስ በትር አገልጋይን መደብደብና ዝም ማሰኘት እውነት እንዳይገለጥ ለማድረግ ነው። እነዚህ በእልክኝነት በጭካኔ የሚወጡ (18:12)፣ በጩኸት ብዛት (12:6)፣ ክርክርና

ጥልን በመጋበዝ እግዚአብሔር የሚለውን በብዙና በበረታ ምላስ ለማፍረስ ዕቅድ የሚያወጡ ሰዎች ናቸው።

በምላስ መደባደብ አብዛኛውን ጊዜ ከቅንዓት የሚመነጭ ነው። ቀናተኛ ለው የቀናበትን «ወንድሙን» ባገኘው መንገድ ሁሉ ያሳድደዋል። በወሬ፣ በምላስ፣ ይህም ባይሆን እስከ መግደል ድረስ ይከታተላቸዋል።

የእግዚአብሔር ጸጋ ግን ከምላስ በትር በላይ ያደርጋል። «ይናገርበት የነበረውን ጥበብና መንፈስ ይቃወሙ ዘንድ አልቻሉም» (ሐዋ 6:10) ተብሎ እንደተጻፈው ብርቱ የሆነ እግዚአብሔር እውነትን የሚወዱትን ያበረታል። በእግዚአብሔር የታመነና እግዚአብሔር ያስነሣው ደግሞ ይወድቅባቸዋል። እውነት ብርሃን ነውና ጨለማን ያሸንፋል።

14.6.2 ድንዛዜ - «ነገር ግን እግዚአብሔር ከእርሱ እንደተለየው አላወቀም»

እስካሁን ያየናቸው የእገልጋይ መጠለፊያዎች ትዕቢት፣ ሴሶችነት፣ ገንዘብን መውደድና ቅንዓት በእገልጋይ ሕይወት የሚያደርሱት ጉዳት ሰውዬው በሕይወት እያለ ሙት ያደርጉታል። እገልጋዩ መሞቱን እንዳያውቀው ይደልሉታል።

ሳምሶን የናዝራዊነት ስእለት (ዘኁ 6:20-21፣ መሳ 13:5) ነበረው። «ልብህ ከእኔ ጋር አይደለም» ባለችው ለደሊላ «የልቡን ሁሉ ገለጠላት» (16:15-17)። ስለዚህም ቃል ኪዳንን ባለመጠበቁ የእግዚአብሔር መንፈስ ያነቃቃው ሳምሶን (13:25) ታላቅም ኃይል የነበረው ሳምሶን እንደ ሌላ እንደ ማንኛውም ሰው ሆነ። ሳምሶን ፀጉሩን አስላጭቶ «እንደ ወትሮውም ጊዜ አደርጋለሁ አለ። ነገር ግን እግዚአብሔር ከእርሱ እንደተለየው አላወቀም» (16:20-21)።

ሰው በውስጡ ያለውን የእግዚአብሔርን መንፈስ እያሳዘነ፣ እንዴት እንደ ወትሮው ይሆንለታል? የሚያሳዝነው ነገር በሳምሶን ሕይወት ውስጥ ፀጉሩን ማስላጨቱ እንድ ጥፋት ነው። እግዚአብሔር ከእርሱ እንደተለየው አለማውቁ ደግሞ የመፍዘዝ ነው። እግዚአብሔር እንዲተወው ያደረገ ራሱ ሳምሶን ነው ግን እንደተለየው ደግሞ አላወቀም። እግዚአብሔር ከሰው በተለየ ጊዜ የቀድሞው «ኃይል» አይኖርም። ነፍስ ይዝላል፣ ለጠላትም መሳለቁያ መሆን ነው። ይህ በእሁኑ ዘመን ሳሉ መሪዎችና እገልጋዮች ምሳሌና ትምህርት ይሆናል።

ይህም ሆኖ እግዚአብሔር እጅግ በበዛ ምሕረቱ እንደገና የሚገብኘው በመሸነፍ ወደ መቃብር የማይወርድ ሰው የተባረከ ነው። የሳምሶን «የራሱም ጠጉር ከላጨት በኋላ ያድግ ጀምር» (16:20) በሞቱም ብዙዎችን ገደለ።

ኤፍሬም ከአሕዛብ ጋር በተደባለቀ ሕይወቱ ጉልበቱን ለእንግዶች ያስበላና እጅግ የደከመ ነበር ግን «አላወቀም»። ኤፍሬም ገና በልጅነቱ አረጀ «እርሱም አላወቀም» (ሆሴ 7:8-9)። ጉልበቱ እንደተበላ ያለጊዜው ሽበት ወጥቶበት ማንም የሚያይ «መንገደኛ» እንኳ የሚገነዘበው ነገር ሆኖ እያለ ባለቤቱ ግን አላወቀም። «እንደወትሮው ጊዜ አደርጋለሁ» ይላል አላወቀም።

እስራኤላውያን እግዚአብሔርን አስቆጥተውት እያለና «በእኔ ላይ በተሰበሰበ በዚህ ክፉ ማንበር ሁሉ» ብሎ ስለናቃቸው ከእነርሱ ጋር እንደማይሆን ሊቀጣቸው እየተናገረ ሙሴም እያስጠነቀቃቸው «እነርሱ ግን ወደ ተራራው ራስ ሊወጡ ይፈሩ» (ዘኁ 14:44)። እንደወትሮው መስሏቸው። ድፍረታቸው ግን አስመታቸው። በመንፈሳዊ ዓለም ሰው የሚደፍረው በጌታ ሆኖ ነው እንጂ በወኔ አይደለም። ከንቱ ወኔ ያስመታል በጠላት እጅ ይጥላል።

በእስራኤል ሰፈር የሕዝቡን ልብ የሚያቀልጥ ነገር የሆነው በእርም ምክንያት እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋር ስላልወጣ (ከእነርሱ ስለተለየ) ነበር። ለመዋጋት በጥቂቱ ቁጥር የወጡት (ኢያ 7:3-5) እንደ ወትሮው መስሎአቸው ነበር። ጋጢአት ሲኖር በሕዝቡ ላይ ሳይቀር እግዚአብሔር ፊቱን እንዲሸፍን ያደርገዋልና (ኢሳ 59:1-2)።

እግዚአብሔር በሕዝቡ መካከል እርም ሊኖር «እርም የሆነውን ነገር ከመካከላችሁ ካላጠፋችሁ ከዚህ በኋላ ከእናንተ ጋር አልሆንም» (ኢሳ 7:12) ይላል። እንግዲህ ምን እንበል? እግዚአብሔር የራሱን ሕዝብ ይጥላል? ለሽንፈት ይተወዋል? የእግዚአብሔር አሠራር ከአእምሮ በላይ ነው። አርባ ዓመት ሙሉ የመራውን ሕዝብ ርስት በመውረሻው ሰዓት ይተዋል?

«እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ይቃወመናል?» (ሮሜ 8:31)። ግን ደግሞ እግዚአብሔር ከእኛ ከተለየ ምን ይውጠናል? ነው። እግዚአብሔር እየተለያቸው የሄዱ መሪዎች (አገልጋዮች) በውስጥ ልባቸው መንገዳቸው ትክክለኛ እንዳልሆነ እያወቁ «አይዟችሁ እኔ ከእናንተ ጋር ነኝ ይላል እግዚአብሔር» እያሉ በሚተነብዩላቸው ሐሰተኞች ነቢያትና መካሪዎች ይደገፋሉ። እንዲህ እያሉ ይቆዩና ወደ ነገሩ ወይም ሁኔታው ውስጥ (መካከል) ከገቡ በኋላ ደግሞ «ተሳስቻለሁ» ብሎ መናገር ውርደት ስለሚመስላቸው በጀመሩት መንገድ ከንዶቻቸውን በነቢያቶቻቸው አስደግፈው ይገፋበታል። ለእነዚህም ቢሆን ከእግዚአብሔር የተላኩና «እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር አይሆንም» (ዘኁ 14:43) የሚሉ ነቢያት ያስፈልጋሉ።

የእግዚአብሔር የምሕረቱ ብዛትና የማይመረመር አሠራሩ መሪዎች አንገታቸውን አደንድነው እንዲሄዱ፤ «ይኸው እግዚአብሔር እኮ ከእኛ ጋር ነው» እንዲሉ ምክንያት አይሆንም። እግዚአብሔር ተቆጥቶ እያለ እንደ ወትሮው መቀጠል ለበለጠ ስብራት ነው። «የሳኦል ቤት ግን እየደከመ የሚሄድ ሆነ» (2ሳሙ 3:1) እንደሚል የአንዳንዱ አወዳደቅ በዓመታት የሚታይና ጊዜ የሚገልጠው ይሆናል። እግዚአብሔር በእስራኤላዊያን ላይ ተቆጥቶና ከሃያ ዓመት ዕድሜ በላይ ያሉት ሁሉ በምድረ በዳ እንዲሞቱ ተናግሮ እያለ መናን ግን አልከለከላቸውም፤ ጫማና ልብላቸው ለሁሉም አላረጀባቸውም (ዘኁ 14:28-29፤ ኢያ 5:12)። ይሁን እንጂ ከዓመታት በኋላ «እግዚአብሔር ግን ከእነርሱ በሚበዙት ደስ አላለውም፤ በምድረ በዳ ወድቀዋልና» (1ቆሮ 10:5) ተብሏል።

እንግዲህ እያንዳንዱ አገልጋይ በመንፈስ ጀምሮ በሥጋ ላለመጨረስ ከጌታ ዘንድ የተዘጋጀለትን ሙሉ ደምወዝ ይቀበል ዘንድ ራሱን በእግዚአብሔር ፊት በመመርመርና ለእርሱ በማስመርመር በትሕትና ሊጓዝ ይገባዋል።

14.6.3 ሙሉ ደምወዝ

እግዚአብሔር ሀሳቡን በታማኝነት ለሚያገለግሉ ባሪያዎቹ ያዘጋጀው ዋጋ፣ ደምወዝ ወይም ብድራት አለ። እያንዳንዱ አገልጋይ ለተጠራበት መጠራት የሚበቃ ሆኖ «ሙሉ ደምወዝ» እንዲወስድ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው። «ደጎንነት እስካገኘሁ ድረስ ስለ ሽልማቱ ብዙም አይገደኝም» ብሎ ማሰብና መናገር በተሰጠው መክሊት ጌታው እንዳዘዘው መሥራት ያልፈለገ የህክተኛ ሠራተኛ (አገልጋይ) ምልክቱ ነው።

የእግዚአብሔር ቃል በ2ዮሐ 1:8 «ሙሉ ደምወዝን እንድትቀበሉ እንጂ የሠራችሁትን እንዳታጠፉ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ» በማለት የክርስትና ሕይወትና አገልግሎት በጥንቃቄ መያዝ ያለበት መንገድ እንደሆነ ይናገራል። እያንዳንዱ አገልጋይ የሠራውን ዋጋ እንዳያጣ ለራሱ እንዲጠነቀቅ ይመክራል። በተለይ ሐዋርያው ዮሐንስ ይህን የሚጽፈው ከስህተት ትምህርት ጋር በተያያዘ ራሱን ከስህተት መጠበቅ እንደሚገባቸው ሲመክር ነው።

ሙሉ ደምወዝ፡- በሰማይ ከጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ፍርድ ወንበር ፊት ለክርስቲያኖች የሚለጥ የአገልግሎት ወይም የታማኝነት ብድራት ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ «መልካም ቢሆን ወይም ክፉ እንዳደረገ፣ እያንዳንዱ በሥጋው የተሠራውን በብድራት ይቀበል ዘንድ ሁላችን በክርስቶስ በፍርድ ወንበር ፊት ልንገለጥ ይገባናልና» (2ቆሮ 5:10) ይላል። እንዲሁም «... ጌታ፣ ያንጊዜም ለሁሉ እንደ ሥራው ያስረክበዋል» (ማቴ 16:27)። ለምሳሌ ሐዋርያው ጳውሎስ በአገልግሎቱ በኩል በወንጌል (በጌታ) ስላመኑ ሰዎች ሲናገር «... ስለዚህም በከንቱ እንዳልሮጥሁ በከንቱም እንዳልደከምሁ በክርስቶስ ቀን የምመካበት ይሆንልኛል» (ፊሊ 2:16) ብሏል። በሌላም ቦታ «ብዙ ሰዎችንም ወደ ጽድቅ የሚመልሱ እንደ ከዋክብት ለዘላለም ይደምቃሉ» (ዳን 12:3) ይላል።

በሰማይ የሚለጠው «ደምወዝ» ምን እንደሆነ በትክክል ባይታወቅም በምድር የተደረገው አገልግሎት ሁሉ እንደሚመዘንና ለዚህም በጌታ መለኪያ ደምወዝ ወይም ብድራት እንደሚለጠው ከመጽሐፍ ቅዱስ እንገነዘባለን። የሰማይ ደምወዝ የምድር ሥራ (ማለት ሕይወት (አኗኗር)ና አገልግሎት) በእሳት ከተፈተነ በኋላ የሚገኘው ውጤት ነው (1ቆሮ 3:13)። ደምወዝ የሚያስገኝ በእሳት ሲፈተን አመድ የማይሆን የሚጸና ሥራ ነው። በጌታ መድፈርም ታላቅ ብድራት አለው (ዕብ 10:35)።

እያንዳንዱ አገልጋይ ጌታው ያዘጋጀለትን ሙሉ ደምወዝ ይቀበል ዘንድ ራሱን ከስህተት ትምህርት ሊጠብቅ፣ በአገልግሎቱ በሚደረጉ ተአምራትና ድል ሁሉ ፈጽሞ እግዚአብሔርን ሊያከብር፣ የተሰጠውን ጸጋ በታማኝነት ሊሠራበት፣ በዓለም ከሚገኝ አድፍ ሰውነቱን ሊጠብቅ ይገባዋል።

ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ አገልግሎትና ደምወዝ ሲናገር፡- «እኔ ተክልሁ አጽሎስም አጠጣ ነገር ግን እግዚአብሔር ያሳድግ ነበር። እንግዲያስ የሚያሳድግ እግዚአብሔር እንጂ የሚተክል ቢሆን ወይም የሚያጠጣ አንዳች አይደለም። የሚተክልና የሚያጠጣ አንድ ናቸው፣ ነገር ግን እያንዳንዱ እንደ ራሱ ድካም

መጠን የራሱን ደምወዝ ይቀበላል» (3:6-8) ይላል። አገልግሎትን በተመለከተ ጳውሎስና አጵሎስ «አንድ ናቸው»። ደምወዝ ለመቀበል ግን እያንዳንዳቸው በነጠላ ነው የሚቀበሉት። «አንድ ናቸው» አንድን ዓላማ የሚያገለግሉ የጌታ ባሪያዎች ናቸው። ይሁን እንጂ እነርሱ ደግሞ «አንዳች አይደሉም»¹⁴⁷ እግዚአብሔር የመረጠው ከሰዎች ጋር መሥራትን ስለሆነ እንጂ ያለ እነርሱም ቢሆን ሥራው ሊሠራ ይችላል።

ስለዚህ በመሠረቱ በእግዚአብሔር አገልግሎት የአገልጋዮች የእነ ጳውሎስ ድርሻ ምንም አይደለም- ማለትም መትከልና ማጠጣት ትርጉም ሊኖረው የሚችለው የተተከለው ሲያድግ ብቻ ነው። እንግዲያውስ የሚያሳድግ እግዚአብሔር እንጂ እነጳውሎስ አይደሉም። ሆኖም ግን ቸር እግዚአብሔር ለጳውሎስ፣ ለአጵሎስና ለአገልጋዮቹ ሁሉ እንደ ቸርነቱ ብዛት ደምወዝ ይከፍላል። «ማንም በእርሱ ላይ ያነጸው ሥራ ቢጸናለት ደምወዙን ይቀበላል» (3:14) እንደተባለ።

በዚህ ጸሐፊ መረዳት በመንፈሳዊ አገልግሎት ሙሉ ደምወዝ ለመቀበል ዋና የሆኑ አራት ነገሮች የሚከተሉት ናቸው።

- ሀ. ትክክለኛውን ሥራ በፍጹም ልብ መሥራት
- ለ. በመልካም ሽምግልና መጨረስ
- ሐ. በፍቅር ማገልገል
- መ. በትሕትና መመላለስ

ሀ. ትክክለኛውን ሥራ በፍጹም ልብ መሥራት

ሙሉ ደምወዝ የሚያስገኝ አገልግሎት ትክክለኛውን ሥራ በፍጹም ልብ መሥራት ነው። በ2ዜና 25:2 እንደምናነበው የይሁዳ ንጉሥ የነበረው አሜስያስ «በእግዚአብሔር ፊት ቅን ነገር አደረገ ፣ ነገር ግን ... በፍጹም ልብ አይደለም» ተብሏል። ንጉሡ የሠራው በእግዚአብሔር ፊት ትክክል የሆነ ነገር ቢሆንም ትክክለኛ የሆነው ነገር ለእግዚአብሔር ፈጽሞ በተሰጠ ልብ እንዲሠራ የሚወድ እምላክ የአሜስያስ ልብ ግን ፍጹም እንዳልነበረ በቃሉ ተናግሮአል።

ስለ ንጉሡ አሳ ደግሞ በ1ነገ 15:1-14 «አሳ እንደ አባቱ እንደ ዳዊት በእግዚአብሔር ፊት ቅን ነገር አደረገ። ... ነገር ግን በኮረብቶቹ ላይ ያሉትን መስገጃዎች አላራቀም የአሳ ልብ ግን በዘመኑ ሁሉ ከእግዚአብሔር ጋር ፍጹም ነበር» ተብሏል። አሳ ትክክለኛ ነገርን ያደረገና በፍጹም ልብ የኖረ «የአቅሙን» ያገለገለ ሰው ነው። አሳ ያገለገለው ጥቂት ባይሆንም ያልሠራው ብዙ ነበር። ይሁን እንጂ ያ የሠራው ነገር ትክክለኛ ነገር ነው። ልቡ ደግሞ በዘመኑ ሁሉ ከእግዚአብሔር ጋር ፍጹም ነበር። ክብርን ለእግዚአብሔር እየሰጠ ለእግዚአብሔር ታማኝ ሆኖ የኖረ ንጉሥ ነው።

ስለ ንጉሥ ሰሎሞን ደግሞ «የአባቱ የዳዊት ልብ ከአምላኩ ከእግዚአብሔር ጋር ፍጹም እንደነበረ፣ የሰሎሞን ልብ እንዲሁ አልነበረም» (1ነገ 11:4) ተብሏል።

¹⁴⁷ ዜሮ ናቸው።

ሙሉ ደምወዝ ለመቀበል እንደ ካሌብ እግዚአብሔርን ፈጽሞ መከተል (ዘጉ 14:24) ይገባል።

ለ. በመልካም ሽምግልና መጨረስ

ሙሉ ደምወዝ አገልግሎትንና ሕይወትን በመልካም ሽምግልና መጨረስ ነው። መጥምቁ ዮሐንስ የሚረጠው ሩጫ ነበረው (ሐዋ 13:25)፤ ሐዋርያው ጳውሎስም ሩጫ ነበረው (20:24)። ሁሉም አገልጋይ ከጌታ የተመደበለትን ለየራሱ የሚረጠው ሩጫ አለው። ይህን ሩጫ እስከ መጨረሻ በትጋትና በቅንነት መሮጥ በመልካም ሽምግልና መጨረስ ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ ከጌታ የተሰመረለትን የሩጫ መስመር የጠበቀና የተመደበለትን ርቀት ያጠናቀቀ ጥሩ ሩዋጭ ነው። በመንገድ ያልቀረ ወይም ከሩጫው መስመር ውጪ ያልሄደ የመልካም አገልጋይ ምሳሌ ነው። ከእግዚአብሔር በተመደበለት የሩጫ መስመር ማገባደጃ ላይ የሰጠው ቃል «መልካምን ገድል ተጋድዩአለሁ፤ ሩጫውን ጨርሻለሁ፤ ሃይማኖትን ጠብቁአለሁ ወደ ፊት የጽድቅ አክሊል ተዘጋጅቶልኛል» (1ጢሞ 4:7-8) የሚል ነበር።

እንግዲህ ሩጫ ከኃጢአት፣ ከዓለም፣ ከሰይጣንና ከሥጋ ጋር የሚደረግ መጋደልን፣ ንጹሐን የክርስትና እምነትን መጠበቅንና ታማኝ ሆኖ ማገልገልን ያጠቃልላል። በሰማይ የተዘጋጀውን የጽድቅ አክሊል በእምነት እያስተዋሉ ሩጫቸውን የሚጨርሱ ከሐዋርያው ጳውሎስ ጋር «ይህንም ጽድቅ ፈራጅ የሆነው ጌታ ያን ቀን ለእኔ ያስረክባል ደግሞም መገለጡን ለሚወድት ሁሉ እንጂ ለእኔ ብቻ አይደለም» (4:8) ይላሉ።

ሙሉ ደምወዝን በሰማይ ለመቀበል የሚዘጋጅ አገልጋይ በምድር ለራሱ ደምወዝን አይከፍልም። ዋጋቸውን በምድር የሚቀበሉ እነርሱ አገልግሎታቸውን በሰው ዘንድ ለመከበር የሚያደርጉ ናቸው (ማቴ 6:2)። የፈለጉትን በምድር ያገኙታል ይህ ዋጋቸው ነው። የራሳቸው ዋጋ ነው። እግዚአብሔር ለመስጠት ተስፋ የገባው ደምወዝ (ዋጋ) ግን አይደለም። የመረጡትን (የተመኙትን) ያንን በምድር አግኝተዋልና።

ሙሉ ደምወዝ ለመስጠት ጌታ የሚመዝነው ሰው የሠራውን ሥራውን (ወይም አገልግሎቱን) ብቻ ሳይሆን በልቡም ያሰበውን ሁሉ እንደሆነ ከቃሉ አንማራለን። «በጨለማ የተሰወረውን ደግሞ ወደ ብርሃን የሚያመጣ የልብንም ምክር የሚገልጥ ጌታ ... በዚያን ጊዜም ለእያንዳንድ ምስጋናው ከእግዚአብሔር ዘንድ ይሆናል» (1ቆሮ 4:5) እንደተባለ።

ሙሉ ደምወዝ የሚያሰጥ የአገልግሎት ዓይነት ለአገልግሎቱ የብርታትና የኃይል ምንጩ እግዚአብሔር መሆኑን አውቆ ክብርን ሁሉ ለእግዚአብሔር በመስጠት የሚደረግ አገልግሎት ነው። ሙሉ ደምወዝ የሚቀበል አገልጋይ እግዚአብሔርን በማክበር በተሰጠው ጸጋ መጠን የሚያገለግል አገልጋይ ነው።

ልዩ ልዩ የእግዚአብሔርን ጸጋ ደጋግ መጋቢዎች እንደ ሆናቸው፣ እያንዳንዳችሁ የጸጋን ስጦታ እንደተቀበላችሁ መጠን በዚያው ጸጋ እርስ በርሳችሁ አገልግሎት

ማንም ሰው የሚናገር ቢሆን እንደ እግዚአብሔር ቃል ይናገር፣ የሚያገለግልም ቢሆን እግዚአብሔር በሚሰጠኝ ጸጋ ነው ብሎ ያገለግል (1ጴጥ 4:10)።

የተሰጠውን አገልግሎት በታማኝነት መፈጸም ከአገልጋይ ይጠበቃል (4:2)። ሙሉ ደምወዝ የሚቀበል አገልጋይ የተሰጠውን ጸጋ በታማኝነት የሚጠቀምበት «ደግ መጋቢ» ነው (1ጴጥ 4:10-11)። የተሰጠውን ጸጋ በተሰጠው መጠን በሥራ ላይ የማያውል ደግሞ ሀኬተኛ ወይም ሰነፍ አገልጋይ ነው (ማቴ 25:26)። በታማኝነት ያገለገለ ለበለጠ ይሾማል። በታማኝነት ያላገለገለ የጸጋው ባለቤት የሰጠውንም መልሶ ይወስድበታል (25:28-29)። ስለሆነም ሥልጣንና የአገልግሎት ጸጋን መቀበል አንድ ነገር ነው፤ የተሰጠውን ጸጋና ሥልጣን በትክክል ሥራ ላይ ማዋል ደግሞ ከፍተኛ የሕይወት ደረጃ ነው።

ሐ. «ፍቅር ግን ከሌለኝ ከንቱ ነኝ»

ያለ ፍቅር የተደረገ የጸጋ ስጦታን መግለጥ፣ መልካም ሥራ ማድረግ ወይም ታላቅ መከራን መቀበል ሁሉ ከንቱ¹⁴⁸ ነው። ወደ ሰማይ የማይወጣ (በሰማይ ብድራት የማይጠብቀው) ከንቱ ድካም ይሆናል።

የኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን መልአክ¹⁴⁹ (ራእ 2:1) ሥራ የበዛለት ሥራውንም በትዕግሥትና በትጋት የሚሠራ ነበር። ሌላም ብዙ መልካም ሊባሉ የሚችሉ ሥራዎች ነበሩት። ግን የኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን በእግዚአብሔር ሚዛን መቅረዝ ሊወሰድበት የተቃረበ ነበር። ምክንያቱም የሚሠራውን ሁሉ ያለ ፍቅር ስለሚሠራ፣ የመጀመሪያውን ፍቅር ስለተወከ ነበር።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚደረጉ አገልግሎቶች ለክርስቶስ ካለው ፍቅር የተነሣ ካልተደረጉ በስተቀር «ሃይማኖታዊ ተግባሮች/ ሃይማኖታዊ ግዴታዎች» ብቻ ይሆናሉ። ነፍስ የሌለው ሥጋ እንደ ማለት ነው። በኤፌሶን ቤተ ክርስቲያንም አገልግሎቱና ተጋድሎው እንደ ሃይማኖት ግዴታ እንጂ ለክርስቶስ ካላቸው ፍቅር የተነሣ ባለመሆኑ ነበር።

በ1ቆሮ 13:1-3 የተዘረዘሩት የከበሩ የጸጋ ስጦታዎች አገልግሎቶችና መልካም ሥራዎች ሆነው ሳሉ ያለ ፍቅር የተደረጉ ከሆነ ከንቱ ወይም ባዶ መሆናቸውን ያስረዳል። እነዚህም፡- በልሳን መናገር፣ ትንቢት መናገር፣ ምሥጢርንም ሁሉ እውቀትን ሁሉ ማወቅ፣ ተራሮችን የሚያፈርስ እምነት፣ ያለውን ሁሉ ለድሆች ማከፈል፣ ሥጋን ለእሳት መቃጠል አሳልፎ መስጠት። እነዚህ ልሳን፣ ትንቢት፣ እምነትና መስጠት ከመንፈስ ቅዱስ የሚሰጡና እጅግ የከበሩ ጸጋዎችና ዋጋ የሚያስከፍሉ አገልግሎቶች ሆነው ሳሉ ያለ ፍቅር የተነገረ ልሳንና ትንቢት ንግግሩም ጩኸትና መንሸዋሽዋት ብቻ ይሆናል። እንዲሁም እራስን መሥዋዕት

¹⁴⁸ ከንቱ የሚለው ቃል ባዶ ዜሮ የሚል ፍቺ አለው።

¹⁴⁹ GK: aggelos (ang'-el-os); from aggelio a messenger; especially an "angel"; by implication, a pastor, leader.

አድርጎ የሚቀርብ ከፍተኛ ዋጋ የተከፈለበትም አገልግሎት ቢሆን ያለ ፍቅር ከንቱ ይባላል። ሙሉ ደምወዝ አያሰገኝም።

መ. ትሕትና - «በእኔ አድርጎ ከሠራው በቀር»

አገልጋይ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማገልገል በእግዚአብሔር የሚላክ ሰው ነው። እግዚአብሔርን የሚያገለግሉ ሰዎችና መላእክት ብቻ ሳይሆኑ እርሱ የፈጠራቸው በሰማይና በምድር ያሉ ፍጥረታቱ ሁሉ ናቸው።

እግዚአብሔር በየዘመናቱ በየደረጃው ፈቃዱን ይፈጽም ዘንድ ሰዎችን ያስነሣል ይልካል። ሕዝቡን ከባርነት ነጻ ያወጣ እግዚአብሔር ይህንን ለማድረግ ዮሴፍን ላከ (መዝ 105:17)፣ ንጉሥ ላከ (20)፣ ሙሴንና አሮንን ላከ (26)፣ ጨለማንም ላከ (28)፣ እንጀራን (መናን) ላከ (78:25)።

ትሕት የሆነ ሰው እግዚአብሔር በእርሱ ላይ ያደረገው ጸጋ በሌሎች ላይም እንዲሆን የሚወድና ጸጋው ሲሰጣቸውም ደስ የሚለው ነው። ትሕት የሆነ ሰው በእርሱ ላይ ያለው የዚያ ጸጋ ብቸኛ ባለቤት አለመሆኑን የተገነዘበ ሰው ነው (ዘጉ 11:29)። ይልቁንም እግዚአብሔር ያንን ጸጋ በሌሎች ብዙዎች ላይ እንዲያደርግ የሚጻልይ ሰው ነው።

ስለዚህ ጥሩ አገልጋይ መሆን ማለት በእግዚአብሔር እጅ ያለ መሣሪያ መሆን ማለት ነው። ዝጊ አንደየሥራው ዓይነት ማረሻ፣ ጅራፍ፣ ማጭድ እንደሚይዝ እንዲሁ ታማኝ አገልጋይ በእግዚአብሔር እጅ ያለ የሥራ መሣሪያ ነው። «እግዚአብሔርም በሙሴ አፍ እንደተናገረ ...» (ዘጸ 9:35) የእርሱን ፈቃድ ለማድረግ ታዛዦች ለሆኑ አፋቸውን ተጠቅሞ ይናገራል፤ መልእክት ያስተላልፋል።

እግዚአብሔር ታላቅነቱ በምድር ሁሉ ላይ ነው። ከንድን ያበረታል፤ ከንድን ይሰብራል። «የባቢሎንንም ንጉሥ ከንድ አበረታለሁ ሰይፌንም በእጁ አሰጣለሁ፤ የፈርዖንን ከንድ ግን አሰብራለሁ» (ሕዝ 30:24) ይላል። እንዲሁም እግዚአብሔር ሰዎችን ተጠቅሞ አገሮችን ይታደጋል። ምሕረትን ያደርጋል። «እግዚአብሔር በእርሱ እጅ ለሶርያ ደኅንነትን ስለ ሰጠ» (2ነገ 5:1) እንደተባለው እግዚአብሔር ንዕማንን ተጠቅሞ ለሶርያ ደኅንነት ሰጠ። ስለዚህ ንዕማን የእግዚአብሔር መሣሪያ ነበር።

ሐዋርያው ጳውሎስ በወንጌል አገልግሎት ከሌሎች ሐዋርያት ይልቅ በብዙ የደከመ እንደሆነ ይታወቃል። ስለዚህ «ታላቅ» ሐዋርያ ቢባልም ያስኬዳል። ሆኖም ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ሲጽፍ ስለ ራሱ የሚለው «... ከሁላችሁ ይልቅ ግን ደከምሁ፤ ዳሩ ግን ከእኔ ጋር ያለው የእግዚአብሔር ጸጋ ነው እንጂ እኔ አይደለሁም» (1ቆሮ 15:10) ይላል። እንዲሁም «ብቃታችን ከእግዚአብሔር ነው እንጂ፤ በገዛ እጃችን እንዳሚሆን አንዳችን እንኳ ልናስብ ራሳችን የበቃን አይደለንም» (2ቆሮ 3:5) ብሏል።

ጳውሎስ ለአገልግሎት የሄደባቸው ሥፍራዎች፣ የተቀበለው መከራ፣ የደረሰበት ተቃውሞና እስራት በሐዋርያት ሥራና እርሱ በጻፋቸው መጽሐፍት ተገልጿል። ያገኘውም የነደ ክምርና ድል እጅግ ብዙ ነው። ቢሆንም ከራሱ እንዳልሆነ አስተውሏል። «ክርስቶስ በእኔ እድሮ እንዲናገር» (2ቆሮ 13:3) ይላል።

አገልግሎቱ በእግዚአብሔር ጸጋ እንጂ ከራሱ በሆነ እውቀት፣ ጥበብ ወይም ችሎታ እንዳልሆነ የተገነዘበ ሰው ከትዕቢት የራቀ ሰው ነው። ትሕትና በእግዚአብሔር ጸጋ መመካት ነው። እግዚአብሔር በብዙ ወይም በጥቂቱ ያድናል። በጨኸት ወይም በችቦ ብርሃን ድል ያደርጋል።

ስለሆነም የአገልጋይ አቅሙ እግዚአብሔር ነው። «የሚመካ በእግዚአብሔር ይመካ» (1ቆሮ 1:30)። የእግዚአብሔር ጸጋና ትዕቢት ይቀዋወማሉ።

በሌላም በኩል ሞገስና ዝናን ለራሱ የሚፈልግ ሰው «በሕዝቤ ሽማግሌዎች ፊትና በእስራኤል ፊት፣ እባክህ አክብረኝ፣ ...» (1ሳሙ 15:30) እንዳለው ሳኦል የሰው ክብርን የሚጠማ ሰው እግዚአብሔር እንኳን ቢተወው በሰው ዘንድ እስካልተዋረደ ድረስ ብዙም አይጨንቀውም። ሰው እግዚአብሔርን በመፍራትና ፈቃዱን በማድረግ ሲኖር እግዚአብሔር ሞገሱ ይሆናል። መፈራት ከእግዚአብሔር ዘንድ ይሰጣል (1ዜና 14:17፣ 2ዜና 14:14፣ 17:10፣ 20:29)።

እግዚአብሔር ሞገስንና መፈራትን ካልሰጠ ቤተ መቅደሱም ይቃጠላል (2ዜና 36:19)፣ ታቦቱም ይማረካል (1ሳሙ 4:11)፣ የእግዚአብሔርም ሕዝብ ከጠላቶቹ ፊት ይሸሻል፣ ብዙውም ይወድቃል (4:10)። የእግዚአብሔር ክብር ከሕዝቡ የሚለቅቀው «ኢካቦድ» የሚሆነው የሕዝቡ አምልኮ ልማዳዊ፣ ሲሆንና እግዚአብሔርን መፍራት ሲረሳ፣ ኃጢአትን ሲሰማመድ ነው። እግዚአብሔርን ሳይፈሩ ቃሉንም ሳይሰሙና ሳይታዘዙ ሞገስ ከወዴት ይገኛል!! በእስራኤላውያን ላይ የሆነው መከራ ሁሉ አንገታቸውን ከማደንደናቸውና ልባቸውን ከማጠንከራቸው የተነሣ እንደነበረ አይዘነጋም።

የቤተ ክርስቲያን ሞገስ እግዚአብሔር ነው። ለቤተ ክርስቲያን መፈራትን የሚሰጥ እግዚአብሔር ነው። እንዲሁም ለባሪያዎቹ። ቤተ ክርስቲያንን የሚያስከብራት የእግዚአብሔር ክብር ያለባት ስትሆንና የእርሱ መገኘቱ የሚታይባት ሲሆን ነው። የቤተ ክርስቲያን አጥር የእግዚአብሔር ክብር ነውና። ይህ ቃል ለእግዚአብሔር ባሪያዎችም ነው።